

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 13

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 13 de novembre del 1991, a les 16,30
hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm.1961/91, presentada pel Diputat Sr. Francesc Obrador i Moratinos, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Pensa el Govern inaugurar el tram de l'autopista Palma-Inca fins a Consell al mateix temps que l'accés Alaró-Autovia?" (Ajornada)

2) R.G.E. núm. 2035/91, presentada pel Diputat Sr. Victor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quins motius, quins criteris o quina necessitat ha duit al Govern, després de sis mesos d'haver rebutjat la proposició no de llei de creació d'un museu etnològic a Formentera, a proposar ara, la seva creació?"

3) R.G.E. núm. 1959/91, presentada pel Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern editar els volums de Dades Balears de 1989 i 1990?"

4) R.G.E. núm. 2034/91, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"On es troben dipositats els fons pictòrics recentment adquirits per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i que seran exhibits a la seu del Fons Monetari Internacional a Washington?"

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 1868/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM relativa a relacions entre les illes de la Mediterrània occidental.

III.-DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT R.G.E. núm. 1988/91 i R.G.E. núm. 2036/91, al Projecte de Llei R.G.E. núm. 1943/91, relatiu al cànon de sanejament d'aigües.

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió plenària d'avui horabaixa, i abans de començar. ... sí, Sr. Diputat? Per què em demana la paraula? Vostè dirà.

EL SR. SAMPOL I MAS:

En el punt número 3, el debat de les esmenes a la totalitat, veig que estan junts el números 1988 i el número 2036. Entenem que, vistes que són dues iniciatives parlamentàries distintes haurien d'ocasionar dos debats i hauria d'haver dos punts distintes a l'Ordre del Dia.

EL SR. PRESIDENT:

És a dir, està previst que com que totes dues són de devolució es votaran conjuntament però el debat serà primer per a una i llavors per a l'altra, hi haurà dos debats.

Abans de començar amb l'Ordre del Dia volia manifestar en nom de la Mesa i de tots els diputats d'aquesta Cambra, i que així consti en acta, el nostre condol al conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori de la nostra comunitat per la mort de la seva dona avui matí. Deman que així consti en acta.

1.1.-) PREGUNTA NÚM. 1961/91 PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. FRANCESC OBRADOR I MORATINOS DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

Passam, idò, al primer punt que són les preguntes, i la primera és la que formula el Diputat Sr. Obrador i Moratinos sobre inauguració del tram autopista Palma-Inca i accés a Consell, té la paraula el Diputat Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, jo demanaria si volen que la deixem per a un altre dia, no tenim cap inconvenient, és perquè hi ha unes referències directes al Conseller, la deixaríem per a un altre dia.

EL SR. PRESIDENT:

Queda ajornada, idò, per al pròxim ple.

1.2.-) PREGUNTA NÚM. 2035/91 PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. VÍCTOR TUR I FERRER, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

La següent és la que formula el Diputat Sr. Tur i Ferrer sobre creació d'un museu etnològic a Formentera. Té la paraula el Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La Comissió de Cultura d'aquest Parlament en data 19 de març d'enguany va rebutjar una proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA en la qual es proposava la creació d'un museu etnològic a Formentera. Ara, fa uns dies, precisament el 23 d'octubre, en aquest mateix Parlament i immediatament després d'una proposició no de llei presentada també pel Grup Parlamentari SOCIALISTA i que curiosament va esser rebutjada també, em va sorprendre en el tom de rèplica la Sra. Consellera de Cultura i Esports quan va manifestar que sí, que es crearia un museu a l'aire lliure i a Formentera precisament.

Així mateix ho va dir el Sr. Diputat del Grup PP-UM que en aquell moment feia de portaveu. És per això que m'agradaria que se'm contestàs per quins motius, quins criteris o quina necessitat ha duit al Govern, després de sis mesos d'haver rebutjat la Proposició no de llei de Creació d'un Museu Etnològic a Formentera, a proposar ara la seva creació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Realment no hi ha hagut grans canvis de criteri perquè em record que la resposta que li vaig donar al seu grup en el moment en què em varen fer la proposició no de llei era que en primer lloc es considerava ineludible la creació d'un museu a Formentera ja que la riquesa arqueològica o etnològica d'aquesta illa així ho aconsellava, que la creació i la instal·lació d'aquest museu es considerava que s'havia d'estructurar a partir de l'existent, o sigui, del Museu Monogràfic o de la secció del

Museu d'Eivissa, i que d'alguna manera la inversió en aquest cas parlàvem que hauria d'esser el Ministeri de Cultura qui la dugués a terme per a després transferir-me la gestió d'aquest museu.

I la seva proposta era que la inversió fos totalment a càrrec del Govern de la Comunitat Autònoma, per tant, els criteris no és que hagin canviat massa, és que hi ha una proposta i un desig per part del Consell Insular d'Eivissa i Formentera per tal que ja es pugui dur endavant aquest museu.

Com li dic ja vàrem aconsellar en el nostre moment i vàrem dir que ens pareixia interessant que això fos possible, i per tant jo el que vaig dir és que dins aquesta legislatura intentaríem que aquest museu a Formentera fos factible donat que n'hi hauria a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i seria l'única illa que es quedaria sense.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Sí, té la paraula.

EL SR. TUR I FERRER:

Sí, gràcies Sr. President. Pel que diu la Sra. Consellera entenc que aquest museu va a càrrec de la Comunitat Autònoma quan en un principi, i segons vostè mateixa diu, es va rebutjar perquè es demanava així, vull dir que el Govern central, en aquest cas d'aquí, no passa cap partida per a aquest museu, entenc això, vaja.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula la Consellera? Sí, té la paraula.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Potser sí, potser no, com contesten a les Illes, realment jo no li he dit ni una cosa ni l'altra, li he dit que en un moment determinat creia que les inversions en matèria museística eren del Ministeri; si hi pensa invertir o no el Ministeri no ho sé perquè no ha donat una resposta en aquest sentit, s'haurà de veure al llarg d'aquesta legislatura.

Per altra part hi ha altres institucions públiques i privades que en un moment determinat poden estar interessades en aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

1.3.-) PREGUNTA NÚM. 1959/91 PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. VALENTÍ VALENCIANO I LÓPEZ, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

Passam a la pregunta següent número 1959 que és la que formula el Diputat Sr. Valenciano i López sobre edició dels volums de Dades Balears 1989 i 1990. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Fa aproximadament un mes es va presentar la publicació d'Evolució Econòmica a les Illes Balears de l'any 1990, com es fa anualment, i en canvi les publicacions similars de la Comunitat Autònoma en aquesta matèria com és la de dades balears encara no està publicada ni la del 1989.

Fa una mica més d'un any aquest mateix diputat ja va haver de fer la mateixa pregunta referida a les Dades Balears de l'any 1988 perquè ja sofrien un retràs important a la seva publicació, per tant hem de dir que notam una certa deixadesa d'aquest Govern en aquesta matèria, i nosaltres creiem que és una matèria important perquè hi ha informació que només té la Comunitat Autònoma i és important que es publiqui, que es doni a conèixer, sobretot perquè és una eina de feina, no és una eina ornamental per a biblioteques, sinó que és una cosa que s'utilitza.

I és en aquest sentit en el qual demanam a veure quan pensa el Govern editar i publicar aquestes Dades. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Conseller Forcades per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Per quinta vegada li comentaré que les dades no tenen res a veure amb l'evolució econòmica. Nosaltres, tres mesos abans que l'evolució vàrem publicar en el Diari de Mallorca l'evolució econòmica amb el mètode d'economia perquè és una predicció. Les Dades és un tema que s'ha de manegar, en el sentit positiu de la paraula, i vostè sap perfectament que té una quantitat d'informació que no es publica fins a final d'any, per tant no accept cap tipus de crítica.

I li contest exactament, ampliant-li la mateixa pregunta que em va fer vostè l'any passat, que em va fer vostè també o qualcú quan la presentació de pressuposts i que jo li suplicaria que me la repetís d'aquí a dos mesos.

Les del 1989 es publicaran abans de final d'any i les del 1990 abans de l'estiu del 1992, i les del 1991, que no me les demana, a principis del 1993.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Sí, té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Si, Sr. President. Només volem constatar que el normal en dades d'aquest tipus, no només a aquesta comunitat autònoma sinó a d'altres, és que al cap de nou mesos que s'ha tancat l'any es publiquin i açò seria el que passaria en una situació normal i açò no és el que passa ni és el que ha passat de moment en aquesta comunitat.

Li ho volem repetir, açò són unes xifres i són unes coses que són unes eines de feina, no és una cosa ornamental, per tant és necessari i és important que existeixin i a més a més que es publiquin tan prest com es tinguin i tan prest com es pugui, i, evidentment, aquest tan prest si a altres llocs es fa aquí també hauria d'esser possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Si, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Es fa, no es fa a altres parts, no és un problema d'intenció, amb nou homes i una dona no es fa un infant en un mes, amb nou dones i un home no es fa un infant, sap vostè perfectament que aquestes dades són una recopilació de tipus excepcional que no arriben a la Conselleria fins el mes de novembre o desembre de l'any següent les dades necessàries.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Prego silenci a les Sres. i als Srs. Diputats.

1.4.-) PREGUNTA NÚM. 2034/91 PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. DAMIÀ PONS I PONS DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

Passam a la pregunta següent número 2034 que és la que formula el Diputat Sr. Pons i Pons sobre localització dels fons pictòrics adquirits per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. D'acord amb la Llei 3/87 de 18 de març de mesures de Foment del Patrimoni Històric de les Illes Balears, llei aprovada o impulsada a iniciativa socialista, es va crear una situació d'acord amb l'article 1 d'aquesta llei que va permetre que als pressuposts de cada obra pública finançada totalment o parcialment per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'incloués una partida equivalent a l'1 % del fons aportat per la Comunitat per tal de, entre altres, finançar treballs de conservació, d'enriquiment, del patrimoni històric o de foment de la creativitat artística a les Illes Balears.

D'acord amb això s'han adquirit una sèrie de fons que són, seran, crec que en part se'ns ha anunciat per part de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, exhibits a la seu del Fons Monetari Internacional a Washington, però ens interessaria saber molt on i amb quines condicions es conserven aquests fons que creiem importants, que formen part ja del patrimoni de la nostra comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera de Cultura per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, iniciativa presentada pel Partit Socialista i amb el suport de qualcú més perquè si no, no s'hagués pogut aprovar, cal puntualitzar.

On són les obres? A la seu del Govern balear, a les diferents dependències i en magnífic estat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Si, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sr. President. Ha estat una resposta fulminant perquè, evidentment, saber on són aquestes obres lògicament ho sabia la Sra. Consellera i ho sabia aquest diputat però ens interessava que ens ho confirmàs, per què? perquè les obres que s'adquireixen amb el fons, diríem de la llei dita de l'1 %, no tenen com a finalitat servir de simple ornamentació a la Conselleria concretament, preferentment a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, allà on ocupen pràcticament sales i escales d'aquesta Conselleria, per què? Perquè aquestes obres s'han de conservar al lloc adient, algunes sí que es poden utilitzar com a element ornamental, però tot un fons pictòric i escultòric servir de simple decoració d'una conselleria és una actitud temerària que no encaixa amb la prudència que s'ha de tenir amb la conservació d'aquest fons.

Perquè la pregunta és molt senzilla, què fem, un fons artístic, un fons d'arts plàstiques de les Illes Balears, el depositam allà on toca? Per a això hi ha els museus pertinents, o bé, Sra. Consellera, es mobla un pis de luxe. Hem d'esser responsables perquè l'estat de conservació d'aquestes obres no és el més adient situat vora d'elements de fred i de calor que deterioreni aquestes obres. Prengui'n nota.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula la Sra. Consellera? Sí, té la paraula.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Sr. President. Sr. Pons, no disfressi les preguntes, sabia perfectament perquè me la feia i sabia perfectament que l'excusa era l'exposició i el Fons Monetari Internacional, però això el destapa i el descobreix davant tots aquests Srs. Diputats i no diu massa en favor seu, perquè aquesta manera de fer preguntes demostra la personalitat de cadascú.

Però bé, li diré que de qualque manera vostè pot opinar que el lloc d'un quadre no és estar penjat a una paret, és una opinió molt personal, i jo en discrepo El fons s'adquireix per al dia de demà tenir un museu però mentrestant crec que és perfectament lloable el fet que les conselleries de Cultura, d'Economia i Hisenda, de Funció Pública, de Sanitat, etc., puguin gaudir a les seves parets d'aquestes obres pictòriques, cosa que pareix normal a la vista de tothom i molt especialment dels artistes que

desitgen que les seves obres estiguin exposades i no guardades a un soterrani.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

II.1.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1868/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM RELATIVA A RELACIONS ILLES MEDITERRÀNIA OCCIDENTAL.

Passam al punt següent que és el de les proposicions no de llei, de les quals es veurà la número 1868 que formula el Grup Parlamentari PSM i EEM sobre relacions amb les illes de la Mediterrània occidental.

Aquesta proposició no de llei es va admetre a tràmit per allò que respecta als punts 1 i 2. Té la paraula pel Grup Parlamentari PSM i EEM el Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres i Srs. Diputats, les illes que anomenam de la Mediterrània occidental, és a dir les Illes Balears, Còrsega, Sicília, Sardenya i Malta, són, no fa falta dir-ho, molt a prop geogràficament, i no just hi ha un fet geogràfic sinó que hi ha unes realitats socioeconòmiques molt similars.

L'element insular, la insularitat és un fet que ens agermana, que ens acosta, l'economia turística amb un rerafons d'una agricultura mediterrània en declivi, en crisi, el turisme, els temes de l'autogovern respectiu, són fets que tenim en comú.

Hi ha una cultura marcada per uns processos històrics molt semblants des de la prehistòria, les successives influències de les cultures que dins la Mediterrània han exercit la seva hegemonia, hi ha un substrat comú, cultural, hi ha molts llaços d'unió, podríem anomenar el recent agermanament de Ciutadella amb Oristany a l'illa de Sardenya, després de la relació haguda per les festes de Sant Joan també amb elements comuns dins festes d'Oristany, com he dit a l'illa de Sardenya, tenim l'agermanament de Ciutat de Mallorca amb l'Alguer, vila sarda de cultura catalana, hi ha alguns escassos vincles de relació, hi ha una realitat molt similar, realitat diversa com he dit, marcada per la nostra estructura econòmica, per la nostra cultura, pel nostre fet de societats insulars.

Estam integrats, per tant, dins una mateixa realitat socioeconòmica, però a pesar de tot vivim d'esquena, hi ha una profunda ignorància entre les nostres illes. La nostra proposta vol iniciar, encara que sigui a poc a poc, encara que sigui a partir d'una iniciativa molt concreta, un canvi en aquesta situació, canvi que ens permeti conèixer les nostres realitats, intercanviar experiències per resoldre problemes comuns, proposar solucions i treballar conjuntament dins el marc europeu perquè la nostra realitat insular sigui reconeguda.

Dia 21 d'octubre a Menorca es reuniren representants d'organitzacions sindicals de les illes de la Mediterrània en unes jornades de treball amb motiu d'un projecte formatiu transnacional, treballaren sobre temes com la legislació laboral

dels països mediterranis, la negociació col·lectiva en el marc europeu, els plans formatius empresarials i perfils professionals.

Arribaren a la conclusió, els representants d'aquestes organitzacions sindicals, que els problemes econòmics i laborals de les nostres illes, de les illes mediterrànies, són molt semblants. Quan les organitzacions sindicals mantenen aquest tipus de contactes perquè hi ha una problemàtica sindical, laboral, empresarial comuna, crec que és propi que el Parlament de les Illes Balears faci una reflexió, un debat i es plantegi obrir una via cap a una relació més intensa i més estable entre aquest conjunt d'illes.

És cert que pertanyem al grup de regions insulars de l'Assemblea de Regions d'Europa però, certament, la nostra realitat és molt diferent de la de Madeira, la d'Azors, o Canàries, en canvi en aquestes illes properes, dins un marc cultural comú, dins un mar mediterrani comú, hi ha unes relacions molt més directes i molt més concretes.

Per això proposam que el Parlament promogui una conferència d'illes de la Mediterrània occidental amb una periodicitat i amb reunions a cada una de les illes per debatre els problemes que ens són comuns i establir canals de comunicació.

Creiem, el nostre Grup Parlamentari PSM i EEM, que els organismes de representació, és a dir, la Cambra de representants de Malta, l'Assemblea de Còrsega, les Assemblees regionals de Sicília i de Sardenya, a través de les possibles comissions de treball que es creassin, podrien obrir una via de treball i de col·laboració en aquest sentit. Aquests organismes de representació serien adequats per canalitzar aquest projecte, per donar una major obertura i pluralitat a aquest procés d'intercanvi.

Aquestes trobades, des del nostre parer s'haurien de celebrar potser anualment a cada una de les illes i dotar-se d'un mínim d'estructura organitzativa. Temes com la problemàtica agrària, no dubtem que la mateixa situació greu que pateix la nostra agricultura es pateix per exemple a Sardenya, o a Còrsega, es podrien fer anàlisis en comú, aportar línies de treball, reforçar les nostres posicions.

Ahir parlàvem d'indústria en aquest Parlament, hi ha unes problemàtiques molt similars de la indústria i l'artesania de les illes mediterrànies. Quant a turisme, bé és cert, que la paraula balearització fa por a Còrsega, a Sardenya, a Sicília, fa por com un referent d'un model turístic caòtic, contradictori, i que du a uns resultats econòmics nefasts, però precisament en la via de superar aquesta balearització possiblement podríem cercar vies comunes, proposades i, en tot cas, sempre un apropament de postures de banda d'aquestes illes.

En definitiva, creiem que aquest canal de participació i de debat sempre serà positiu, sempre serà una passa endavant, hi ha una problemàtica comuna d'autogovern, de descentralització, el conjunt de totes les illes de la Mediterrània occidental, no fa falta dir que Malta és una illa sobirana políticament, però Sicília, Còrsega i Sardenya estan en processos si més no de descentralització, de lluita per l'autogovern, quant al tema de la protecció del territori, que dins els territoris insulars es presenten amb unes característiques semblants, la política cultural i lingüística d'illes que tenen la seva personalitat, els

seus propis idiomes, com és el cas del sard, com és el cas del cors.

Hi ha, per tant, a dins aquest marc, una feina a fer i estam segurs que dins aquesta conferència trobaríem un marc de debat i d'intercomunicació que seria ben positiu. Gràcies.

(L'Honorable Sra. Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Un tema, el d'aquesta proposició no de llei, que mereix totes les nostres simpaties i el nostre suport amb les matisacions que els diré, però al final li donarem el suport complet.

És un tema que mereix totes les nostres simpaties i, si se'm permet, molt humilment però també amb un legítim orgull, un tema que conec, vaig tenir l'honor i tal vegada encara no hi ha hagut ningú de la nostra comunitat autònoma que ho puguí dir així, de presidir la Comissió d'Illes de la CRPM, que des de l'any 1980 està en aquest front d'illes, que com vostès diuen molt bé en aquesta proposició no de llei no es tracta d'illes en general, a pesar que les illes en general tenen un problema obvi, que és el de la insularitat i, per tant, moltes coses, molts problemes i moltes aspiracions semblants, però sobretot, específicament, les illes mediterrànies.

Vostès parlen aquí de les relacions de les illes de la Mediterrània occidental quant a aquesta similitud d'aspiracions, aquest paral·lelisme i punts de connexió en molts d'aspectes. Jo, fins i tot, diria que les illes orientals que són de la Mediterrània també en tenen molts, però per una raó geogràfica òbvia naturalment vostès proposen una relació estable, periòdica, d'intercanvi d'aspectes i sobretot de propostes per, d'alguna manera, millorar els nostres mitjans de vida i sobretot pal·liar els problemes de la insularitat a un espai concret que és el de la Mediterrània occidental.

Tenen, efectivament, aquestes illes els mateixos problemes, però permetin que els digui que amb això sí que no puc estar d'acord, i aquí sí que hem de separar Malta del cafè, si se'm permet l'acudit fàcil, perquè vostès parlen que per si mateixos són diferents estats, cadascuna d'aquestes illes, no podem arribar a tant, Malta sí que ho pot dir, els altres no, i a més des d'aquesta experiència que els he dit els puc dir que el grau d'autonomia de les illes, diguem espanyoles, per dir-ho així, i en aquest cas concret de la Mediterrània, però espanyoles, és inferior al d'altres illes que pertanyen, per exemple, a Itàlia o a França.

Als fòrums europeus on he tengut oportunitat d'assistir i d'intercanviar aspectes o problemes i temes amb els representants d'aquestes illes, els puc dir que Còrsega, Sardenya, etc., no ens han de donar cap lliçó en l'aspecte de la nostra autonomia, però aquest no és el tema, precisament el tema es tracta que tenim uns nexes i uns punts de connexió i uns

paral·lelismes i intercanviant precisament les possibles solucions a aquests temes, celebrant contactes periòdics i d'una forma estable segurament podrem millorar el que tots volem per a les nostres illes.

Per tant, jo els dic que nosaltres estam d'acord en donar suport a aquesta proposició no de llei. Aquí es podrien fer també algunes matisacions, parlen que caldrà un treball conjunt a l'Assemblea de les Regions d'Europa dins el grup de regions insulars, efectivament, fins i tot la CRPM, que és la Conferència de Regions Perifèriques Marítimes de la Comunitat Econòmica Europea, que no és el mateix que l'Assemblea de les Regions d'Europa, presta una atenció bastant especial a les illes, però, com diuen vostès molt bé, al conjunt d'illes.

Jo he conegut els problemes de Madeira, de les Azors, fins i tot de les illes britàniques, però de les petites illes, per exemple l'illa de Man que pertanyen a altres estats que estan fora de la Mediterrània i tenen unes peculiaritats completament diferents de les que tenim nosaltres.

Per tant, aquesta qualificació o especificació de la Mediterrània occidental ens pareix molt bé i treballar conjuntament amb aquests organismes com l'Assemblea Regional d'Europa, avui en dia, dins del que són aquests organismes, tal vegada el que té més força, per dir-ho en llenguatge col·loquial, doncs, és imprescindible.

De totes maneres es pot dir que tant al punt primer, on demanen vostès una relació més intensa i més estable entre les Illes Balears, Malta, Còrsega, Sardenya i Sicília, que conformen el conjunt d'illes de la Mediterrània occidental, és perfectament assumible dins aquestes matisacions i dins aquest conjunt de treball, i per tant li donarem el nostre suport igualment que al punt dos, perquè entenem que el punt tres no va esser admès a tràmit, on demanen que es promogui una conferència d'illes de la Mediterrània occidental amb una periodicitat regular i amb reunions a cadascuna de les illes, per debatre aquests problemes que ens són comuns a les illes mediterrànies.

Per tant, repetim, el nostre suport el tenen en aquesta proposició no de llei i des de la nostra modesta experiència, si aquesta Cambra els l'aprova, els oferim la nostra col·laboració, tom a repetir, des d'aquesta modesta experiència que podem aportar a aquest camp. Moltes gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Mantenir i reforçar, crear, perquè no existeixen, relacions institucionals entre les Assemblees regionals de les illes que es proposen per tractar qüestions d'interès comú realment no pot tenir més que avantatges i només que coneixements i experiències, i de l'experiència crec que les conclusions sempre són positives, se'n poden traure, per tant res hauríem d'objectar a qualsevol plantejament en aquest sentit.

Aquí se'ns proposen ja unes illes concretes que s'engloben sota la definició conjunta d'illes de la Mediterrània occidental. El primer que no queda clar és aquest tipus de relació estable que es demana, si bé el preàmbul de la proposició no de llei en parla, no així la proposta que es vol sotmetre a votació, si és dins el marc de les institucions comunitàries europees o no.

Si és en el marc de les institucions comunitàries no està excessivament clar, perquè no és de tota la Mediterrània, i en aquest sentit hi entren també les illes gregues, i si és una part de la Mediterrània, per què hi entra Malta, que no és de la Comunitat Econòmica Europea, i que a més, a la majoria de tractats de geografia política se la inclou, a pesar de la proximitat indiscutible a Sicília, o se la sol incloure, dins allò que és la Mediterrània occidental?

És que realment han d'esser les illes que han estat convocades a aquestes Segones Jornades d'Illles Mediterrànies a Còrsega, a les quals van assistir el mes de juliol els representants del PSM, convocades pel Partit Nacionalista Cors? No veiem que sigui una raó aquesta experiència personal o col·legiada del Partit Socialista de Mallorca que hagin d'esser precisament aquestes illes quant a la referència de premsa donada òbviament pel mateix Partit Socialista de Mallorca, supòs, ja es diu que el representant de Malta no es va presentar, desconec les raons per les quals no es va presentar però essent una república independent i tractant-se d'una reunió de partits que a mig i llarg termini promouen la separació dels estats dels quals formen part i que són estats que mantenen relacions estables i importants amb la República de Malta, no sembla que sigui cap imprudència per part dels representants de Malta no haver assistit a aquesta reunió.

Quant al segon punt no vull dir que nosaltres hi tinguem una objecció de fons, és més, creiem que el que es proposa aquí és positiu, al marge que puguem discutir o trobar una mica poc justificat el marc, en aquest sentit vull fer un referència que la Conferència Sindical d'Illles Mediterrànies, que el Sr. Morro ha esmentat i que s'ha celebrat a Menorca, era de totes les illes del Mediterrani que formen part d'estats membres de la Comunitat i que es feia dins el marc de les institucions comunitàries.

Jo crec que en aquest segon punt, tenint en compte que és un punt que d'aprovar-se és un manament que es dóna als organismes rectors del Parlament, al seu President i a la Mesa, així ho hem d'entendre, i que per tant s'hauria de comunicar textualment als Presidents d'aquestes comunitats autònomes o regions, o de l'Estat de la República de Malta, crec que realment el seu plantejament és una mica excessiu, i vull fer unes matisacions gens hostils a la proposta, però crec que en certa manera l'hauríem de replantejar o pensar.

El Parlament de les Illes Balears promourà, és un mandat promourà, una conferència d'illes de la Mediterrània occidental. Realment, han existit els contactes previs; primer, promourà una conferència, que voldria dir, al nostre entendre, que no queda gens clar, aquesta conferència d'illes de la Mediterrània occidental, de quin nivell és, és una conferència de legislatius, perquè s'encomana al Parlament de les Illes Balears encomanar-la, és una conferència, no diré de legislatius, perquè segur que hi ha assemblees regionals que no tenen tant de poder legislatiu però és una conferència d'assemblees representatives o és una conferència d'executius d'aquestes

illes? Si és d'assemblees legislatives pot entrar en el marc lògic d'una promoció parlamentària per part del Parlament de les Illes Balears, si és una conferència d'executius, de governs d'aquestes illes, realment crec que el Parlament de les Illes Balears no hi pinta molt i, en qualsevol cas, si fos aquesta la intenció, s'hauria de demanar al Govern que la faci.

En el cas que sigui la intenció implícita una reunió de representants, de delegacions, dels Parlaments o de les assemblees regionals o de l'Assemblea del Parlament de la República de Malta, crec que hi ha uns usos internacionals, que hi ha uns usos habituals, unes vies diplomàtiques, que fan que prèviament a prendre una decisió d'aquest tipus, públicament a una institució, de sotmetre-la a votació, de publicar-la i comunicar-la, hi ha sempre la necessitat d'uns contactes previs que assegurin que realment aquelles entitats i institucions a què es convoca estan d'acord a esser convocades per evitar el fracàs de la iniciativa.

No seria gens airós aquest fracàs per al Parlament de les Illes Balears. Per tant, jo crec que el segon punt, realment, és conseqüència del primer però prèviament a aquesta definició, amb la solemnitat que exigeix, que ho aprova el Parlament de les Illes Balears i que per tant això ja és una decisió presa, hi hauria d'haver aquestes gestions, aquests contactes, saber si la República de Malta ve bé a reunir-se amb comunitats autònomes o amb regions d'altres estats que no tenen el seu estatus ni tenen els seus problemes, però bé això ja és una altra qüestió i que per tant crec que això seria necessari.

També crec que s'hauria de dir dins aquest punt dos si realment això ho promovem o ho volem promoure dins l'àmbit i dins les institucions existents de la Comunitat Econòmica Europea, aquí on hi ha el tractament dels temes regionals i el tractament dels temes insulars o si realment això està al marge completament de la Comunitat Econòmica Europea, i sembla que dirigir-se a la República de Malta ho dóna a entendre.

Per altra part crec que una de les coses que s'haurien de fer per promoure una iniciativa d'aquest tipus, ja sé que això al Sr. Morro li sonarà a cosa extemporània, ja que tractam de política exterior, seria, crec jo, haver fet unes consultes o fer-les abans de prendre cap decisió en aquest Parlament al Ministeri d'Assumptes Exteriors, que, com sap, li correspon com a mínim la coordinació d'aquestes iniciatives cap a l'estranger de les comunitats autònomes.

Per tant, jo vull concloure dient que ens sembla molt bé fer aquesta relació cada vegada més estable amb aquestes illes i amb altres perquè no veig per què excloure les illes gregues d'aquesta problemàtica, de les illes de la Comunitat Econòmica Europea. Està bé que ens reunim amb aquestes comunitats, potser així ens llevarem molts fantasmes i, efectivament, vindrem més satisfets de la nostra autonomia perquè veurem que és una autonomia important, que realment ens permet prendre moltes decisions, veurem que dins les illes mediterrànies tenim els nivells econòmics, dins la nostra problemàtica, més alts, i que per tant, bé, això ens permet no tan sols anar a aprendre sinó que en determinats temes anar a mostrar, la qual cosa sempre és satisfactòria.

Ja que aquesta iniciativa el que promou és una sèrie de viatges no hi ha cap dubte que dels viatges sempre se n'aprèn molt, les

persones s'informen i és molt més fàcil informar-se a través del contacte directe, a través dels viatges, de les relacions personals, que no a través de la informació escrita que sempre és més àrida fins i tot per a les persones més afeccionades.

Per tant, nosaltres, sense estar en contra d'aquesta iniciativa mantenim algunes reserves a algunes de les seves expressions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Diputat Sr. Palau i Torres.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Molt breument per fixar la postura del Grup Parlamentari PP-UM a la proposició no de llei que presenten referida a la creació d'una conferència d'illes del Mediterrani occidental.

En primer lloc, vull dir que, i ha estat denunciat per altres portaveus, en l'actualitat ja existeix la Comissió Illes de Regions Perifèrica-Marítimes de la Comunitat Econòmica Europea, i aquesta conferència s'encarrega de l'estudi de la problemàtica de cada una de les illes per després presentar-la a la comissió europea.

Aquesta conferència faria dues diferenciacions quant a les illes; una, les illes que, diguem n'estan més properes al continent i les altres, les illes que estan més allunyades, o sigui, les illes anomenades ultra-perifèriques i que són les Canàries, Azors, Madeira, els districtes francesos d'ultramar, La Reunió, Martinica i Guadalupe. Aquesta conferència ja està integrada per representants de cadascuna de les illes, i fins i tot, el Sr. Vidal ha dit que havia tengut l'honor de presidir-la en certa ocasió.

Entrant ja dins el contingut de la proposició no de llei, volem fer les següents consideracions, i dir que el nostre Grup pensa que unes illes, com són les Balears, Malta, Còrsega, Sardenya i Sicília, que tenen unes característiques tan comunes com són els caràcters geogràfics, o sigui, totes dins el mateix marc, un caràcter històric molt similar, un caràcter mediambiental i també un caràcter molt especialment cultural i, donades totes aquestes circumstàncies, no podem viure donant-nos l'esquena unes a les altres com tal vegada ha passat en algunes ocasions.

Així mateix és evident que la nostra mútua condició illenca, les condicions especials de la nostra climatologia així com la problemàtica mediambiental turística i d'infraestructures molt paregudes podrien servir com a base per al restabliment d'un nexa que avui no existeix.

Tampoc no hem d'oblidar que les persones que vivim a una illa patim moltes vegades les limitacions i condicionaments que això comporta, que tenim una idiosincràsia especial i que som portadors d'una filosofia i d'un missatge diferenciat dels habitants d'altres llocs els quals els podríem anomenar ciutadans continentals.

Per això el nostre Grup pensa que seria interessant un apropament de caràcter oficial i institucional entre les diferents

illes del Mediterrani occidental mitjançant l'establiment de canals de comunicació i d'estudi conjunts de les nostres problemàtiques que sens dubte contribuiran a perfilar una imatge que pot ésser que avui estigui diluïda en el conjunt de pobles i cultures que formen la futura Europa unida.

Tampoc no fa falta dir la importància que en alguns aspectes concrets i molt puntuals es pugui sentir una veu mediterrània insular, sempre d'acord amb les directrius dels diferents estats de què formen part les diferents illes, de quines constitucions vénen no tan sols la nostra legitimitat autonòmica sinó també la nostra permanència a la Comunitat Econòmica Europea.

Per tot el que he dit crec que ha quedat clar a la nostra exposició que donarem suport, a la proposició no de llei del Grup PSM i EEM, als apartats 1 i 2. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula el Diputat Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, en primer lloc vull agrair als portaveus dels grups parlamentaris que han manifestat una consideració i un suport a la nostra proposició, vull agrair-los els seus plantejaments.

Molt breument quant al Portaveu del Grup MIXT, a part de reiterar-li el nostre agraïment per les simpaties que ha manifestat per la nostra proposta. Efectivament les illes de la Mediterrània occidental tenen una especificitat evident, cultural, geogràfica, econòmica i això és el que motiva que plantegem aquestes illes com a objecte d'aquest treball, d'aquesta proposta, d'aquesta via de col·laboració.

Efectivament, en uns aspectes ens van endavant, en uns altres ens van més endarrera. Jo crec que cada illa, per ella mateixa, és un món en tots els sentits, i del que es tracta és de conèixer-nos, veure solucions, solucions que es veuen des de realitats diferents, des d'estats que tenen un marc legislatiu i general diferent, des de tradicions administratives i polítiques diferents, però amb unes problemàtiques comunes, veure quines solucions es prenen i iniciar un treball que dugui a un avenç i a un reforçament de la posició de totes les nostres illes.

Respecte del Grup Parlamentari SOCIALISTA, Sr. Triay, jo crec que vostè ha fet una intervenció massa negativa, massa estatalista, jo crec que no hem de treballar avui per reforçar l'Europa dels estats, no dels estats, de les administracions, una Europa plena de traves i de dificultats perquè els pobles siguin illes o no ho siguin, es moguïn i avencin.

Evidentment, Sr. Triay, tranquil·litzi's, no proposam ni molt manco la independència ni la separació, jo crec que vostè ha llegit la proposició no de llei, ha vist els termes en què està redactada, es proposa dins l'únic marc possible, dins el marc institucional existent a cada una de les illes, és a dir, dins les Assemblees de Sardenya i de Sicília, l'Assemblea Regional Corsa, la Cambra de Representants de Malta i el Parlament de les Illes Balears, institucions representatives que poden, sense per això incórrer en cap cas la d'inconstitucionalitat ni molt

menys, mantenir unes relacions de Col·laboració que d'altra banda no seria la primera vegada. Crec que a passades legislatures alguns contactes s'han tengut o algunes relacions s'han tengudes, en tot cas és un tema de què en aquest moment em falta informació.

Evidentment, és un tema que es planteja des d'una perspectiva d'una vocació comunitària, està ben clar, Malta també ha demanat l'ingrés a les Comunitats Econòmiques Europees, per tant la vocació és comunitària no pot ésser altra perquè el nostre marc és aqueix, però evidentment, a partir del que hi ha a cada una de les illes.

Vostès, en la seva intervenció s'equivoquen de cap a peus, i plantegen els termes amb un tema partidista, amb un pretès interès del PSM partidari, crec que en principi tenim dret que s'analitzin les nostres proposicions pel que diu la proposició no per aquestes reunions, aquestes jornades, que la veritat, sigui de pas, no tenc idea de si hi va anar Malta o no hi va anar, jo concretament no hi vaig ésser en aqueixes jornades i la motivació d'aquesta proposició no de llei no és ni molt manco referir-se a unes jornades de partits polítics nacionalistes d'aquestes illes sinó que és fer una passa positiva, concreta, de cara a conèixer-nos, de cara a trobar solucions.

Evidentment, per què és que es proposen les illes de la Mediterrània occidental? Perquè hi ha una problemàtica molt més propera, molt més acostada, perquè hi ha un substrat cultural comú, perquè aquestes illes tenen institucions representatives i les illes gregues no en tenen; per tant, hi ha un marc de treball i de col·laboració possible entre unes illes molt similars i amb problemes reals.

Crec que vostè més que res ha creat uns problemes un tant sobers, crear pors de la separació del marc comunitari però realment em remet al text de la proposició, deim promoure, el Parlament de les illes Balears vol promoure i promoure vol dir moure, vol dir iniciar, no vol dir acabar res, vol dir obrir un debat, obrir uns contactes, obrir un canal de participació, un canal de participació per ésser més europeus, ésser europeus amb els europeus que tenim al costat.

Jo crec que hi ha moltes comunitats, o algunes comunitats autònomes de l'Estat espanyol, que mantenen relacions amb el Llenguadoc rossellonès o mantenen relacions amb Baviera, i aqueixes relacions jo crec que no fa falta que passin pel Ministeri ni crec que fa falta que passin per cap casta de tutela o de control, estam prou capacitats per establir relacions amb altres institucions d'altres illes de la Mediterrània.

Quant a allò que ha dit el portaveu del Partit PP-UM, sabem que existeix una comissió d'illes, el Sr. Vidal s'hi ha referit, el que és cert és que no existeix encara res a nivell de les illes de la Mediterrània occidental i és necessari, perquè la problemàtica és comuna i perquè no hi ha canals de comunicació, fer-ho.

En definitiva, es tracta d'establir un procés, un treball en comú que, evidentment, pot significar no res si això es queda en aquesta proposició no de llei o pot significar qualche cosa dependent del treball que facem. El nostre Grup, al costat dels altres grups parlamentaris d'aquesta Cambra, vol treballar per aportar suggerències; proposarem perquè crec que la Mesa del nostre Parlament ho ha de fer, la creació d'una comissió de

feina, i no es preocupi, Sr. Triay, que es tendran contactes, es tendran relacions i s'avançarà; no es tracta de telefonar o comunicar amb els Presidents d'aquestes Assemblees, es tracta d'iniciar un procés, un procés que aquest Parlament, a través d'una comissió establerta pel Parlament amb els mecanismes reglamentaris prevists, iniciarà d'acord amb el que els diferents grups proposin.

Res més que això, repetesc, moltes gràcies pel seu suport i treballarem perquè aquesta proposta signifiqui no una simple declaració d'intencions sinó processos, encara que siguin modestos i limitats, d'acostament a les altres illes de la Mediterrània occidental.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Volen fer ús els altres grups del torn de contrarèplica? Sí, per part del Grup SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIA Y I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Morro, jo lament que vostè ignori les relacions internacionals del seu partit, del qual és secretari general, segons tenc entès.

Especialment quan aquesta reunió de Còrsega, organitzada pel Partit Nacionalista Cors, que es va celebrar segons diu la premsa els dies 19, 20 i 21 de juliol, i que supòs que és una informació de persones que hi han estat, està relacionada directament amb aquesta proposició no de llei, i la mateixa informació diu que com a conseqüència d'això el PSM proposa fer una conferència d'illes mediterrànies, jo ho he llegit perquè com que no he viatjat m'he de limitar a allò que està escrit, no he estat allà, i per tant la relació la veig directa.

Vostès han anat allà, han vist que és interessant això de reunir-se amb Còrsega, amb Sardenya i amb Sicília perquè Malta no hi va anar, i a la vista d'això diuen això ho podríem fer al Parlament i molt bé, vostès ho proposen aquí, d'acord, els ho aprovarem, votarem que sí al primer punt però no li sàpiga greu que recordi uns antecedents tan públics i notoris d'aquesta resolució.

Jo no he dit, no ho he dit avui, ho puc dir en qualsevol moment, que vostès proposen la independència i la separació, he dit que els partits amb els quals vostès es varen reunir proposen a llarg o mig termini la independència o la separació dels estats membres de la Comunitat Econòmica Europea dels quals formen part, i amb els quals la República de Malta té intenses relacions de tot tipus, i que per tant, l'estrany hagués estat que algun representant de la República de Malta hagués assistit a una reunió amb aquest contingut, per la qual cosa ja veig que aquesta reticència és fundada, que, a més insisteix, no és de la Comunitat Econòmica Europea.

Vostès, al preàmbul de la proposició diuen que entre les coses que hem de tractar en aquestes reunions, que em semblen que seran molt positives si es fan perquè no crec que aquests temes es tractin, són les qüestions de sobirania; francament, no crec que ens haguem de reunir amb les altres illes de la Mediterrània occidental per tractar qüestions de sobirania, no ho veig com a molt encertat, veig una mica imprudent el plantejament d'anar

a parlar amb Sicma, Còrsega, Sardenya i Malta, als de Malta supòs que els sonarà a música celestial la nostra preocupació per la sobirania, perquè la tenen dins la Commonwealth per cert, i que les altres diran ara ens vénen a parlar aquí de sobirania.

Vostè ha dit que no seria una reunió de partits sinó institucional, idò haurà d'esser dins el marc institucional de cada un dels estats, que això li sona a estatalista? És normal, perquè com que és un plantejament clarament constitucional i els plantejaments constitucionals a vostè li sonen a estatalistes, així aquesta relació quasi la trobo immediata a les seves respostes.

Per últim li vull dir que el Sr. Pujol efectivament crec que té molta més prudència que la que vostè aquí manifesta i que cap passa internacional la fa sense prèviament consultar-la i assegurar-se que està dins la política espanyola, que no n'és contradictòria i que hi va coordinada, i estic ben segur que al Parlament de Catalunya mai no aprovarien una resolució com el segon punt d'aquesta proposició no de llei d'avui perquè és impròpia, senzillament, és d'una innocència i d'un candor que no és propi de les relacions internacionals, facin les gestions, assegurin-se que els convidats vendran a sopar i després anem a assegurar-nos que aquí farem una pública notícia que ens reunirem o que tractam de fer aquest tipus de reunió.

Jo no tenc altres qüestions, crec que les reserves d'aquest tipus que li he plantejat, que no són més que reserves, però vostè tot d'una s'ho pren molt malament, sembla que no l'han de poder contradir, que no s'han de poder matisar les qüestions que plantegen; aquestes reserves són les que fan que nosaltres al segon punt ens abstenguem, quina cosa més suau, una abstenció, per tant resultarà plenament aprovat i donarem tot el suport de la Mesa perquè pugui executar, de la manera més fina en el que és la política exterior, l'acord d'aquest Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passarem a la votació per separat dels dos punts que integren la proposició no de llei.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del primer punt de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Queda, idò, aprovat per unanimitat de la Cambra el primer punt de la proposició no de llei.

Passam a la votació del segon punt.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden asseure.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 36; abstencions, 19. Queda, idò, aprovat, també el segon punt de la Proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre relacions amb les illes de la Mediterrània occidental.

III.1.-) DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT NÚM. R.G.E. 1988/91 I NÚM. R.G.E. 2036/91, AL PROJECTE DE LLEI NÚM. R.G.E. 1943/91, RELATIU AL CÀNON DE SANEJAMENT D'AIGÜES.

Passam al punt següent que és el debat de les esmenes a la totalitat al Projecte de llei de Cànon de Sanejament d'Aigües.

Començam per l'esmena núm. 1988 presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM al Projecte de llei de Cànon de Sanejament d'Aigües. Per defensar aquesta esmena té la paraula per part del Grup el Sr. Sampol per un temps de 15 minuts.

EL SR SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup del PSM i EEM hem presentat esmena a la totalitat del Projecte de llei de Cànon de Sanejament d'Aigües, i no perquè estiguem en contra dels principis que en teoria inspiren aquesta llei. Qui pot estar en contra a aquestes illes de l'adopció de mesures eficaces que facin front al perill que recau sobre els escassos recursos hidràulics que hi ha, el dany ecològic derivat d'aquests i als riscos sanitaris consegüents?

Però, el nostre Grup demana: un tema de tanta envergadura que requereix no tan sols mesures fiscals i financeres sinó una gran informació i debat, un ampli consens entre tots els sectors socials i una gran campanya de mentalització, s'ha de decidir per tramitació d'urgència una setmana abans de la discussió dels Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma?

Aquesta qüestió, importantíssima, ha inspirat els dos primers punts de la nostra esmena a la totalitat. El projecte de llei no va acompanyat dels antecedents necessaris per pronunciar-se tal com manen l'article 88 de la Constitució i l'article 112 del Reglament del Parlament, i la tramitació no ha seguit les prescripcions de la llei de Defensa dels Consumidors en la qual s'estableix a audiència i consulta a les seves associacions.

Del primer punt no farem bandera ja que en aquest Parlament existeix la tradició d'obviar aquest requisit per tal d'eliminar burocràcia, també hem de reconèixer que se'ns va fer lliurament de l'estudi econòmic previ al projecte de llei si bé quan ja teníem aquesta esmena a la totalitat registrada.

Així i tot volem observar que en temes d'aquesta transcendència econòmica i social és vital per al legislador disposar de tota la informació possible per tal que les lleis siguin unes lleis de qualitat, fonamentades en criteris rigorosos i estudis fiables, lamentablement no ens trobam en aquest cas i ens temem que la llei sortirà amb molts defectes i amb un rebuig important de la societat.

És per això que s'havien d'haver seguit les prescripcions de la llei de Consumidors, que s'havien de consultar les associacions de consumidors, les associacions empresarials i de veïns, ajuntaments, i tots els col·lectius afectats, i no sols per elaborar una bona llei, i no sols per consensuar un nou impost impopular,

com tots els impostos, sinó per crear dins la societat la consciència que l'aigua és un bé escàs, que el seu tractament té un cost econòmic i energètic i que és feina de tots mantenir l'equilibri dels nostres recursos naturals.

Però aquest no és el principal objectiu d'aquesta llei, el principal objectiu és recaptar mitjançant un nou impost, quadrar els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma i finançar unes inversions que en part s'haurien de pagar dels impostos que patim els ciutadans i que no repercuteixen en aquesta comunitat per l'avarícia d'un estat cada dia més centralista i la impotència d'un govern autònom incapaç de negociar amb fermesa els drets d'aquesta terra.

I ens hem de demanar, es demana als ciutadans, es just que els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs haguem de pagar íntegrament les inversions que es realitzen en matèria d'aigües quan a totes les comunitats aquestes van totalment o parcialment a càrrec de l'Administració? I això ho comprovaran Sres. i Srs. Diputats quan comparem aquesta llei amb les que existeixen o estan en tramitació a altres comunitats autònomes.

És just que haguem de pagar no sols el servei de manteniment de les depuradores i col·lectors sinó el total de la inversió realitzada pel Govern aquests anys i la que pensa fer en el futur? 12.000 milions de la inversió acumulada fins a l'any 1991 i 9.000 milions de la prevista fins a l'any 1996.

És que ni una sola pesseta de les pagades pels nostres impostos es pot destinar a finançar aquests 21.000 milions necessaris per finançar aquest sanejament d'aquestes illes? És que és imprescindible la creació d'un altre impost per atendre cada servei bàsic que haguem de donar als ciutadans? Perquè parlem d'un impost, no d'un cànon, cànon és la quantia que paga un usuari per gaudi del domini públic, parlem d'un impost per molt que es vulgui disffressar.

Vegem però, amb l'únic objectiu de donar més elements de judici a aquesta Cambra, com han tractat el tema les altres comunitats autònomes que han establert lleis similars.

A totes, les de Catalunya, Navarra i País Valencià, aquesta darrera en tramitació, els objectius fonamentals són el potenciar el tractament integral del cicle hidrològic i la penalització de la contaminació de les aigües, la fiscalitat n'és un element secundari, tant és així que o remetem la fixació del cànon a la Comissió de Preus, cas de la llei de Catalunya, o en parlen a les disposicions addicionals, cas de Navarra i País Valencià.

Un altre aspecte important és la participació dels ajuntaments en l'organisme gestor; així Catalunya reserva als ajuntaments la capacitat de constituir organismes de gestió, redacció de plans i projectes, contractació i execució d'obres, prestació del servei i fixació de tarifes, això sí la Generalitat es reserva la planificació global i les directrius de sanejament i defineix el cànon com a un increment sobre el cost de l'aigua consumida.

La Llei Foral de Sanejament d'Aigües de Navarra encomana la construcció de les depuradores i col·lectors als ajuntaments, els sotmet a un pla director i se subroga les competències dels ajuntaments a petició d'aquests o quan no tenen possibilitats econòmiques. És interessant la composició del consell d'administració de l'empresa que es crea a l'efecte: representació

perifèrica del Govern de Navarra i de les entitats locals, els representants de les quals seran designats per la Federació Navarra de Municipios y Concejos, és a dir, l'empresa creada està sota el control dels ajuntaments en un 50%, no és veritat que això és música celestial, Srs. Diputats de l'oposició?, que de les empreses públiques sols coneixem la quantitat que figura al pressupost inicial? Però això no ho ha copiat el nostre govern.

En aquestes lleis que comentam hi ha un altre aspecte interessant; encara que al nostre cas no tenguim tanta importància però que també s'hagués pogut tenir en compte, i és la penalització de la càrrega contaminant als abocaments industrials establint bonificacions quan se corregeixi l'accés de contaminació o quan les empreses disposen de depuració pròpia.

És interessant també el tractament que dona Catalunya a la població estacional per quant en el nostre cas el consum estimat dels turistes i segons residents és el 41% del total, com diu l'estudi econòmic que se'ns ha passat.

El projecte de llei que debatem justifica la quota fixa amb la finalitat d'equilibrar la contribució de la població flotant, i l'estudi econòmic també en fa referència, diu un increment de la quota fixa suposa un major gravamen per a la població de temporada en benefici de la població resident, un augment de la quota variable dona com a resultat una major pressió fiscal sobre els residents en benefici de la població estacional, efectivament, però ja veurem com la quota fixa és terriblement injusta amb els petits consumidors i contrària a la penalització del consum.

La llei de Catalunya, en contra, resol el problema establint un coeficient de concentració demogràfica diversificat en permanent i estacional. El coeficient permanent es pot diversificar per grups de població i s'aplica tenint en compte el nombre d'habitants residents a cada municipi segons el censos de l'Institut Nacional d'Estadística. L'aplicació del coeficient de concentració demogràfica estacional es determina per la capacitat d'acollida de cada municipi afectat tenint en compte les edificacions de segona residència, les empreses d'hosteleria i altres allotjaments turístics destinats a proporcionar habitació o residència en zones o en situacions turístiques.

Aquest tractament o un de similar, tal vegada establint tarifes distintes per a temporada alta i baixa ens pareixeria més just tenint en compte la situació dels municipis de l'interior de les nostres illes, exigir-los solidaritat pot sonar a befa i creguin, senyors del Govern, la situació no és per fer-ne, d'acudits, a l'interior de les illes.

Comparem ara les quotes d'aquestes tres lleis que hem esmentat i que, en certa manera, inspiren el projecte que debatem.

La llei de Catalunya ja hem dit que deixa la decisió en mans de la Comissió de Preus, estableix que la quantia de l'increment o cànon de sanejament es fixarà en pesseta per metre cúbic en funció de la classe de consum i de la càrrega contaminant, és a dir no disposa quota fixa.

Les tarifes del cànon de Navarra, l'any 1989, eren 17'74 pessetes per metre cúbic per abocaments domèstics i per als no domèstics un 25% més aplicant en cada cas l'índex per càrrega contaminant, no obstant implanta la tarifa progressivament, un

25% el 1989, un 50% el 1990, 75% el 1991 i el 1992 íntegrament.

Quant a les tarifes del País Valencià, en tramitació com saben les Sres. i els Srs. Diputats, també estableixen quota fixa i variable, però sensiblement inferior que el nostre cas, així els municipis de menys de 500 habitants estan exempts, entre 500 i 3.000 habitants paguen 1200 pessetes de quota fixa anual i el 10% per metre cúbic, entre 3000 i 10.000 habitants, paguen 1.600 pessetes de quota fixa i 13 pessetes per metre cúbic, així progressivament fins a arribar a municipis de 100.000 habitants, on entraria el cas de Palma, que paguen 2.200 pessetes anuals de quota fixa i 20 pessetes per metre cúbic de quota de consum. Quant als usos industrials estableix una quota de consum de 3.000 pessetes anuals i una de consum de 25 pessetes per metre cúbic.

Si al País Valencià el Partit Popular considera aquest projecte de llei inconstitucional, com qualificaria el nostre on són sensiblement més elevades les quotes? Entrem, però, a la qüestió fonamental del projecte de llei, la relació entre la quota fixa i la quota variable. Com saben la quota variable es calcula sobre el consum d'aigua potable mentre que la quota fixa que es proposa és de 400 pessetes per habitatge o distintes quantitats per a les indústries i comerços.

Doncs bé, la quota fixa proposada al projecte de llei representa el 65% del total que es preveu recaptar, dels 5.400 i busques milions, això significa que a pesar que l'exposició de motius reconeix que l'aigua és un bé escàs o l'afirmació que llegim a un dels informes que ha fet el Govern per justificar l'impost: "la creciente demanda de consumo de agua exige del Govern que adopte una política integral del ciclo de agua como bien escaso-y esencial", a pesar d'aquestes afirmacions la penalització, o si volen la incentivació a l'estalvi d'aigua, és una part mínima al total de la quota.

A la vegada es distorsiona el principi pel qual ha de pagar el servei qui el disfruta, així, si com estableix l'informe econòmic el cost de depuració per metre cúbic és de 62'97 pessetes i sols el gravam amb 22'47 pessetes els petits consumidors d'aigua, les famílies modestes subvencionen els grans consumidors a raó de 40'50 pessetes per metre cúbic, en altres paraules i perquè quedi ben clar, una família modesta que té un consum d'aigua de 100 litres diaris, que els assegura que n'hi ha, de famílies d'aquestes, la majoria, pagarà 5.600 pessetes anuals, 400 pessetes de quota fixa més el consum, mentre que una altra que té un consum de 1000 litres diaris, deu vegades més, no és difícil si disposa de rentavaixella, rentadores, piscina, gespa, segur que també en coneixen qualcun, doncs aquesta, amb un consum deu vegades superior sols pagarà 12.800 pessetes anuals, poc més del doble.

I amb aquests números contundents vostès, senyors del Govern, encara afirmen que "la técnica tributaria propuesta por el Govern se encuadra dentro de las tendencias vigentes en el ámbito de la Comunidad Europea que fomentan la creación de tributos verdes o ecológicos ligados al principio de quien contamina debe pagar la descontaminación", i encara no és tot, afegeixen "podría decirse que no es propio de un gobierno liberal abusar de los impuestos, no obstante lo que sí hará siempre es poner el precio real a todos los servicios", preu real diuen, els pareix molt just, real i solidari que un habitatge que consumeix 1000 litres diaris pagui la depuració a raó de 35

pessetes el metre cúbic mentre que una família modesta que sol consumir 100 litres diaris i que tal vegada tenguí recollida d'aigües pluvials la pagui a 155 pessetes, un 442% més car?

I això no és tot, aquesta mateixa anàlisi la podem aplicar al sector de la restauració o de la indústria. Ens poden explicar per què no s'estableixen categories de restaurants i cafeteries per una part o de bars i similars per l'altra? És que un petit bar de poble o de barriada, que funciona en règim de petita empresa familiar ha de pagar la mateixa quota fixa de 24.000 pessetes anuals que un altre que té 12 cambres, per exemple? Per què petites indústries que tenen un baix consum d'aigua com fusteries, ferreries, han de pagar igual que grans indústries? Per què un petit comerç que no té el més mínim consum d'aigua ha de pagar 19.900 pessetes anuals, el mateix que el Corte Inglés quan s'instal·li a Palma?

Quant al sector turístic podem dir que l'oferta il·legal és la gran beneficiària ja que no està controlada i per tant no se li aplicarà la quota fixa per plaça turística, així tots els blocs d'apartaments, xalets, bungalows, que no estan declarats, tributaran com a residents? Són preguntes que no ens contestaran, senyors del Govern, perquè no tenen resposta, perquè no poden dir la veritat, que no tenen els mitjans suficients per recaptar la quota variable i que dels 5.400 milions segurament sols es recaptaran poc més dels 3.500 de la quota fixa, recaptació que es farà a través dels ajuntaments majoritàriament.

I ja que parlem d'ajuntaments, tal vegada avui es podrien respondre algunes preguntes que es fan els responsables municipals, s'ha inclòs dins l'estudi econòmic les càrregues financeres dels ajuntaments que s'han endeutat per solucionar el sanejament del seu municipi? S'ha previst cap moratòria o bonificació per compensar les contribucions especials pagades recentment? Per què es bonifiquen les zones que encara no han resolt el sanejament, en comptes de fer-ho al contrari?

Sabem que aquestes i moltes altres preguntes ja les han plantejades a distints membres del Govern i que les respostes no estan en el projecte de llei; l'estudiarem, el compensarem i queda la sensació, com ha succeït tantes altres vegades que l'únic que paga, i per partida doble, és qui fa les coses ben fetes.

Com el cas de la penalització de les aigües pluvials, com és possible que reconeixent que l'aigua és un bé escàs no s'incentivi la recollida d'aigües pluvials quan hauria d'esser obligatòria a tota nova edificació la previsió de canalitzacions i aljubs per a la recollida d'aquestes? L'impost podria ésser un estímul però al contrari, mitjançant l'estimació objectiva singular s'haurà de declarar també el consum d'aigua de pluja.

Per acabar voldríem fer, molt breument, el petit darrer estudi comparatiu, què pagaria el ciutadà de Palma aplicant-li les lleis de Navarra o del País Valencià? En comptes de 4.800 pessetes anuals més les 22'47 per metre cúbic de consum, a Navarra sols pagaria 17'74 pessetes per metre cúbic sense quota fixa, i al País Valencià 2.200 pessetes anuals més 20 pessetes per metre cúbic de consum.

Aleshores, quan el PSM i EEM afirmam que en aquest Estat hi ha ciutadans de primera i de tercera, ens diuen radicals, insolidaris, i altres fineses d'aquest estil. Srs. Diputats del PP-UM i del PSOE per extensió continuïn amb les seves vies

lentes, continuïn negociant, confiant en la comprensió i magnanimitat del centre, continuïn reclamant-nos als mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs, solidaritat, resignació i conformitat, a canvi de què? És obvi dir que per solidaritat, per justícia i per consciència nacional demanam que es rebutgi aquest projecte de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que hi vulguin intervenir? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades, i queda oberta la qüestió incidental.

EL CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. President. Senyor del PSM, jo li contestaré a la seva esmena a la totalitat però li vull dir que contestaré fent un acte de fe i interpretant el que vostè va dir perquè com a representant d'una coalició, Partit Popular, Partit liberal, Unió Mallorquina, Partit Nacionalista, no li accept en absolut totes les darreres afirmacions, i endemés tampoc no li accept en absolut les argumentacions d'un senyor que parla i ens diu que la llei no ha estat ben presentada quan fa poc, em pareix que vostès varen presentar la Llei de Síndic de Greuges a pelo, com diuen els forasters.

Nosaltres hem presentat una llei amb un estudi econòmic, amb un preàmbul ben documentat, em pareix, i no ens mereixem aquesta desqualificació i molt menys que ens vengui a donar lliçons amb la llei valenciana, la llei valenciana és un poti-poti, és inqualificable, ho diuen els socialistes, és a dir, jo parlo amb en Berlanga i és tota l'oposició que es fica amb aquesta llei i són els mateixos senyors d'hisenda que diuen que això és una llei feta per no juristes.

La llei catalana i la llei navarra, estan dins uns contextos completament diferents i no són comparables ni per la temporalitat, ni pel nivell de depuració, ni per l'espai, ni pel tipus de finançament, de manera que amb això li contest a totes les seves filosofies nacionalistes, etc., etc.

I passam a la seva esmena, efectivament jo pens que té raó vostè quan diu que s'ha presentat d'una manera tal vegada en un curt espai de temps. El Partit Popular i Unió Mallorquina, el Govern, no té per costum, tal vegada hem abusat del contrari, donar tan poc temps d'informació, bé, això ha estat un tema lligat amb els pressuposts, ha estat un tema que realment ens ha convengut presentar amb els pressuposts, en un any que ha estat electoral, i en lloc de presentar-ho, diguem, d'iniciar els pressuposts el mes de febrer o el mes de maig, que és el que acostumam a fer, s'ha fet el mes de setembre, hem volgut complir la data de dia 30 d'octubre i, aleshores, han anat una cosa amb l'altra. No hagués estat absolutament necessari perquè realment els ingressos s'haguessin pogut estimar sense aquestes lleis, però bé, com que encara realment aquí hi ha senyors que no coneixen molt bé el fet financer hem cregut que per evitar determinades discussions ens convenia presentar aquestes lleis a prop dels pressuposts, no hagués estat necessari.

Com a contrapartida hem fet un gran esforç d'informació, aleshores jo li vull dir que, respectant el Parlament, és a dir, sense haver parlat amb ningú, perdó, em pareix que es pot dir

abans de presentar-lo al Parlament, em vaig reunir amb la Federació de Municipis i vaig tenir un contacte amb els batles de Menorca, d'Eivissa, de la zona de Manacor, de la zona d'Inca, de Palma, per presentar el projecte de llei al Parlament, aleshores hem tengut un conjunt de reunions amb tots els agents socials, jurídics, econòmics, associacions de veïns, enginyers, metges, biòlegs, entitats proteccionistes, m'he reunit amb el GOB, amb els empresaris d'aigües, amb els hotelers, amb els veïns i consumidors, m'he reunit amb la tercera edat, i m'he trobat situacions, diguem, de confrontació inicial precisament per aquest fet de falta de temps però que al final he trobat una gran comprensió i duc aquí papers, encara que no és el Parlament lloc on s'han d'exhibir, de suport de batles i associacions, etc., etc.

De manera que una cosa es pot complementar i li puc dir endemés que per a mi, com a Conseller d'Hisenda, ha estat personalment molt gratificant aquest contacte intens que he tengut amb la societat, perquè som un conseller que en la meua funció no és habitual que em pugui reunir amb la societat perquè es podria interpretar com un signe d'estar fora de les meves competències, ho he pogut fer i jo crec que perquè una Constitució sigui en llibertat, i això val per a tot el regne d'Espanya i especialment per al nostre Estatut, perquè un estatut sigui un estatut en llibertat, a part de l'imperi del dret hi ha un fet molt important que és que hi hagi un imputs de la societat civil cap als partits polítics i excepcionalment també cap al Govern en un moment d'aquest tema.

Lògicament aquest Estatut en llibertat s'ha de complementar amb un autèntic control del Parlament als qui governen.

El tema de les associacions de consumidors és un tema de què em vaig ocupar, em varen avisar, m'he reunit amb ells, però jo vaig analitzar la Llei de 26 de juliol del 1984, per a elaboració de reglaments d'aquesta llei ni per a tampoc temes de mercat interior o principi de mercat, preus i tari fes de serveis, això era un impost, això és un impost, això del cànon s'empra perquè a determinades professions els agrada emprar el terme del cànon com s'empra el cànon d'energia o el cànon d'aigua, però això és un autèntic impost, no vaig veure necessitat de reunir-me ni amb consumidors ni amb associacions empresarials amb caràcter previ, la qual cosa no significa que si aquest projecte de llei s'hagués tramitat amb més temps no haguessin pogut demanar informació, com també s'ha tengut ja després que entràs al Parlament, i la veritat és que reflexion damunt distintes coses que m'han plantejat, que coincideix amb qualche aspecte tocat per vostè, i tal vegada pot esser objecte de qualche tipus d'esmena.

Damunt la progressivitat fiscal jo pens que l'article 31 de la Constitució s'ha d'entendre dins el context general de tots els impostos, sinó, aleshores, no sé on és la progressivitat fiscal de l'IVA, és a dir, que realment hem de tenir un sistema solidari progressiu, perquè realment en el moment en què fixem un impost, perquè creiem que és la figura més adient per poder fer una recaptació d'un servei aplicant solidaritat i aplicant generalitat, doncs no creiem que aquest tema de progressivitat fiscal sigui d'aplicació puntual a aquest tipus d'impost.

Jo no entenc que existeix cap duplicitat dins el finançament, és a dir, jo pens que una cosa és un impost, una altra és una contribució especial i una altra és un plantejament de cara al

futur en què s'estableix una espècie d'assegurança a partir del qual persones de municipis on en aquest moment fan depuradores no hauran de pagar, petrifiquen el pagament, o persones que ja les tenen que no sabem que han de pagar, perquè realment un tema que ens ha preocupat, i molt seriosament, per exemple ha estat si podíem intentar saber qui havia pagat, qui no havia pagat, i ens hem fixat dins Palma i hem anat per les barriades i hem estudiat les depuradores que s'havien fetes, qui les havia finançades, qui havia pagat, i realment ens pareix un tema totalment impossible tenint en compte endemés que anam cap a un futur amb un nivell de depuració, amb un nivell de medi ambient molt superior a l'anterior.

La veritat és que hi ha una concordança, no a la part pejorativa, però que realment aquest impost encara que es mesura a través del consum d'aigua no és un gravamen que recaigui damunt el consum. No hem pretès gravar el consum, no hem pretès penalitzar el consum.

Jo, per la meua part, estaria d'acord amb aquesta política; com a filosofia vostè veu que dins el preàmbul s'apunta en una filosofia general del Govern anar d'anar cap a una política d'aigua de tipus bàsic, o sigui, nosaltres pensam que la depuració de l'aigua, com el medi ambient, com el pa, com l'electricitat, és un tema bàsic a un país com el nostre, que per cert Sr. Sampol, tot el temps que ha parlat m'ha paregut que parlava no de Mallorca, sinó més bé molt cap a Palma, quan realment per comprendre la filosofia d'aquesta llei ha de pensar en Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. De manera que quan he intentat traduir els seus exemples quant a solidaritat no m'han encaixat els números perquè a mi m'ha paregut que ha parlat molt no cap a Mallorca que ho ha tractat de passada, sinó molt cap a Palma.

Hem pensat que al tema dels municipis menys desenvolupats li hem donat un enfoc, ja que això és un bé públic de caràcter general, i aleshores pensam que amb aquesta llei, amb el principi de solidaritat, podem aconseguir un nivell de depuració, un nivell de sanitat, un nivell de medi ambient a aquests municipis petits que difícilment es podia aconseguir.

I en relació a la crítica de les zones sense depuració li diré que no tractam de primar les zones més contaminants sinó senzillament bonificar aquelles zones que tenen la desgràcia de no disposar d'un sistema de depuració.

M'ha parlat d'aigües pluvials, en parla vostè a l'esmena, i estam disposats com a Govern a aprofundir i a reflexionar damunt aquest tema dins l'esquema de política d'aigües.

Li vull dir també que m'ha fet vostè una crítica del control d'una empresa pública, no sé si vostè se n'adonat que realment una de les raons per les quals això passa i surt al pressupost és per motius fiscals, per motiu d'estalvi, d'organització, d'informàtica, d'administració, i per motius de control, vostè haurà vist que dins el projecte de llei de pressuposts hi ha una gran modificació de la llei de finançaments, la qual cosa fa que haguem convertit la Junta d'Aigües en una conselleria més, de manera que aquí ni hi ha empresa pública ni falta de control.

Jo voldria acabar només dient un aspecte optimista i és que sí, li concordo aspectes que vostè m'aporta, que reflexionam perquè

efectivament el tema de bars i restaurants, diguem que han d'esser objecte d'aprofundiment, nosaltres no havíem trobat una solució més o manco científica però ens preocupa tal com queda a la llei la prescripció de bars i restaurants i possiblement establirem, estudiam establir unes categories, en podem parlar si vol. També quant al tema dels comerciants pens que també aquí ho podem fer d'una manera més especificada, també ho estudiam i podrem arribar a una solució més justa.

I dir-li exactament que Balears amb Navarra, Balears amb Catalunya, i sobretot Balears amb el País Valencià, amb una llei que no té ni fet imposable ni base imposable, no té cap tipus de comprensió. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Dins la qüestió incidental té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Realment no sé que he de contestar, reconec que m'ha deixat molt confús, Sr. Forcades, de totes maneres li vull dir que de la qüestió de la manca d'antecedents a la llei no he fet bandera, ho tenc escrit, entre altres coses també li he dit que vostè quan va comparèixer pel tema dels pressuposts li vaig demanar l'estudi econòmic, em va dir que ens l'enviaria, i clar, nosaltres vàrem registrar l'esmena a la totalitat dia cinc i ens va arribar dia cinc al migdia, és a dir, que en un atac de ràbia aquest senyor s'havia compromès i no ens l'ha enviat, per tant, és a dir, dia cinc va entrar al Parlament i l'esmena ja estava registrada.

D'aquest terna, evidentment, no en volem fer bandera perquè hi ha una tradició, ens ho varen dir els lletrats i no la qüestionam, però sí insistir que aquests tipus de lleis és ben necessari que vagin ben documentades, és imprescindible la consulta als usuaris, als consumidors, és a dir, als qui han d'esser els contribuents perquè sinó passa el que passa, Sr. Forcades, vostè ho té damunt els diaris d'aquests dies i als mitjans de comunicació, hi ha un rebuig total de la societat, és a dir, vostè ha consultat les associacions, els col·lectius empresarials, els consumidors, però ja amb un fet consumat, amb la llei lliurada al Parlament i que realment poques aportacions hi podien fer, a no esser que en faci ara, via esmenes, perquè m'imagín que això ho aprovaran avui, i als batles vostè els va dir que això es presentava perquè havia transcendit a l'opinió pública, aquí s'ha duit el tema escapat i a corre-cuita.

La Llei de Consumidors ho deixa ben clar, és a dir, tots el temes legislatius que afectin els consumidors s'han de consultar, evidentment que llavors poden fer cas o no en poden fer de les consultes, dels suggeriments que els facin els consumidors però que els han de consultar està escrit a la llei.

Pareix que jo he parlat de Palma, jo li he de dir que som de poble i, precisament, som d'un dels pobles petits, d'aquests que estan en fase regressiva i que tenen el tema de sanejament i depuració resolt, entre altres coses pagam contribucions especials, per tant, no em pot atribuir que parli només en nom de Palma.

Respecte del consum d'aigua jo no conec una altra manera de restringir el consum d'aigua, només hi ha dues maneres: o conscienciar la població amb grans campanyes de les quals encara no he vist que vostès n'hagin feta cap o amb mesures fiscals. Ara estam amb un fet en què és imprescindible prendre mesures fiscals, idè les prenguin de tal manera que siguin per contrarestar l'augment progressiu del consum d'aigua, avui mateix ens han dit que les reserves estan al 17% només, és un tema que se l'han de plantejar amb total urgència.

Quant al tema de la solidaritat nosaltres sempre havíem entès que la solidaritat era dels rics amb els pobres però en aquest projecte de llei és al contrari, els modestos financen la depuració dels grans consumidors. Si volem establir un paral·lelisme entre consum d'aigua i poder adquisitiu és evident que els baixos consumidors, i li he posat un exemple consumint 100 litres diaris, paguen el cost de la depuració més d'un 400% més car que els grans consumidors, aquest concepte de solidaritat jo no l'entenc.

Diu que no volen penalitzar el consum però fixen la quota imposable a base del consum, això no s'entén, és a dir, és l'única manera que tenen, perquè és evident que no posaran un comptador a les aigües fecals, és a dir, per a vostès la base imposable és a partir del consum i diu que no el volen gravar, tampoc no m'ha explicat això.

I no ha parlat de res més. Bé, quant al tema de finançament i nacionalisme, aquí li he de treure també aquest document que han fet vostès, "Ideas básicas sobre el canon de saneamiento de aguas", perquè és d'una mentalitat que es pot dir nacionalista o, dependent, una mentalitat estatalista. Vostès diuen "las Baleares, dada su condición de islas no pueden beneficiarse de la solidaridad de otros territorios más ricos en recursos hidráulicos, y este problema debe ser solventado por los propios ciudadanos de Baleares, ya que para el mismo no puede solicitarse financiación especial al Gobierno central al contrario de lo que ocurre en el caso de carreteras puesto que el grado de saneamiento que requieren nuestras aguas residuales, dada nuestra característica de economía de servicios es muy superior al nivel que existe en el conjunto de España", evidentment, si anam amb aquesta mentalitat no és estrany que el Govern espanyol ens doni carabasses.

És que la resta de l'Estat no es beneficia via impostos de la creació de llocs de feina, dels beneficis d'empreses estatals, dels beneficis que té l'aeroport, de la nostra economia de serveis? No treu beneficis? No és just, per tant, que una part dels nostres impostos repercuteixi en finançament d'infraestructures bàsiques per a l'economia i per a la nostra salut? Aquesta havia d'esser una de les vint-i-sis prioritats que el President Cañellas exposàs al President González; perquè no és ver el que vostès diuen, que el cànon és igual a taxa de depuració més contribucions especials, el cànon que vostès presenten, l'impost, és igual a taxa de depuració més contribucions especials més aportacions de l'Administració que feia, que com a mínim eren d'un 50%; abans del règim autonòmic, les noves depuradores, els col·lectors, estaven subvencionats amb un 50%, i vostès ens diuen que el cànon només és igual a taxa de depuració més contribucions especials.

I el que jo li dic és que ara vostès ens demanen que paguem els 21.000 milions de pessetes, el que tradicionalment, via impostos,

ens pagaven, el 50% a grans poblacions i fins i tot el 75% a petites poblacions.

He intentat repicar a allò que vostè ha exposat i si queda res ja tendrem ocasió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per tancar la qüestió incidental té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Li deman excuses per arribar-li tard l'estudi i que endemés fos en foraster. Això no m'ho mereixia, és a dir, li vaig dir: li enviaré, encara que sigui...! No em devia haver repetit en castellà les frases de l'estudi, mentalment es poden dir, ja ho sé, ja ho sé.

Bé, jo tenc estadístiques, tenc enquestes que no em diuen el mateix que vostè i aleshores aqueix rebuig que vostè veu als diaris em pareix normal, és a dir, m'alegro que la societat civil vibri i que en tornem a parlar d'aquí a uns mesos de nacionalisme, pagant també, que és important. Aleshores el que he vist també és que hi ha un rebuig general a tirar les aigües brutes a la mar, hi ha un rebuig general a la contaminació, hi ha una propensió tremenda a aquesta imatge de medi ambient, hi ha una propensió al tema sanitari, i la veritat és que, excepte la gent jove, no hi ha massa ganes de pagar, però hem de fer aquestes matisacions.

Jo continuo dient que he consultat els consumidors després que la llei hagués entrat al Parlament, jo entenia que amb un impost no tenia una obligació legal de consulta, ho mantenc, he consultat amb la Comissió d'Hisenda de les Corts del Parlament del regne d'Espanya.

I em passa vostè, després, al tema del consum d'aigua, jo li dic amb tota sinceritat que és un tema de què n'hem de parlar, crec que és un tema que concretament, una de les pressions més fortes que he tengut de les forces vives que no tenen molts vots però que es mouen molt és la garantia que d'aquí a quatre o cinc anys això sobra, doncs, rebaixarem, idè miri vostè el preàmbul, el que és la política hidràulica, i jo crec que d'una forma o d'altra ens ha de preocupar aquest tema i jo, Sr. Sampol, la veritat és que crec que és un tema en què hem estat capdavanters, és a dir, és un tema de què, tal vegada, d'aquí a un, dos, o tres anys hi haurà una situació amb l'aigua i amb la depuració pareguda a la que hi ha hagut amb el medi ambient territorial. Allà on realment ha coincidit el nivell cultural del poble amb els interessos del capitalisme, aleshores quan el capitalisme es junta amb el poble és, diguem, inaturable, i crec que ens hem anticipat i és un tema de què hem sent molt orgullós i repetesc que en David Delami, que és un senyor molt expert, en El País, a Madrid, hagi alabat la política de medi ambient del Govern balear.

Un tema important, ara aquí hem d'anar a tota, a veure si ens podem entendre i comunicar, ens hem d'aproximar al tema de la procedibilitat. Quan nosaltres ens vàrem plantejar que s'havia de finançar i autofinançar aquest sistema, que realment la Constitució i la Llei d'Hisendes Locals és un tema del ciutadà,

jo no tenia cap inconvenient de tipus fiscal per proposar una càrrega damunt la renda, o tal vegada un recàrrec damunt els impostos cedits.

Fa un mes, dos mesos, tres mesos, una vegada que va venir la sentència del Constitucional no hi havia cap problema però em pareix que en tècnica fiscal, si un del que tracta és de rendibilitzar un servei, recuperar un servei, s'ha d'aproximar al cost amb una solidaritat quant a les illes, quant al territori, i solidaritat quant als distints grans sectors de la societat. Anar llavors a veure qui consumeix, en un tema com aquest no em pareixia bé, tenint en compte endemés que és una injustícia que un poble com el nostre, jo no li he parlat abans del tema, que fomentam l'oferta il·legal, per a mi no hi ha oferta il·legal, no en vull parlar, com tampoc no vull parlar aquí d'esforç fiscal, ni vull parlar tampoc de riquesa relativa, no en vull parlar; el que sí vull dir és que no és just que un govern que no té possibilitats, de moment, que de certa part de la renda en part de les societats, em pareixia la millor forma plantejar-ho d'aquesta manera.

I realment, si vostè llegeix el programa de govern de la coalició PP-UM diu perfectament que, d'una manera constant, negociadora, que arribi a la situació jurídica, volem més finançament, he tingut sempre el suport del seu partit dins el Parlament, però creia que a vegades podia, per exemple en aquest moment, demanar la renda per a Balears. Jo he fet una intervenció pública davant els assessors fiscals per demanar la renda per a Balears i just provant que amb la renda per a Balears hi hauria menys frau fiscal perquè el Govern central en aquest moment desnaturalitza l'impost damunt la renda perquè es per la progressivitat de la renda pel frau fiscal, però he de saber que hem de discutir i jo no podia anar en aqueix moment al Govern central a demanar una pesseta per al tema de les depuradores, per moltes raons, ni del passat, ni del passat, diguem, que ens han repassat la història i hi hagut distintes aportacions del Govern central però d'una manera esporàdica, dins el nostre cost efectiu.

Si vostè troba 100, 200, o 300 milions de pessetes, si els troba, per a depuradores, doncs ja els tenim, ja els podem posar damunt el caramull, però, per altra part, s'ha de tenir en compte la filosofia del Govern central, jo no tenc aquí un organisme com el Tribunal Suprem americà que ens digui iguales y no tutelados y no segregados en lloc de dir iguales y separados, no el puc tenir.

Aleshores, davant aquesta situació no tenim més remei que no aturar-nos, continuar avançant, i anar cap a una situació que de futur estic segur que no em donaran ni un cèntim per a aquest tema, pel següent, perquè som a un país que per una part estam en una situació econòmica molt dolenta, dolentíssima, l'entenc, i segona que el tema es perfila, i no ho dic com a crítica, però el partit que governa a Madrid el perfila, com que dels Imposts Generals allò més que ens deixaran treure seran els serveis bàsics a un nivell determinat, i pot comptar que al regne d'Espanya els serveis bàsics de depuració estan molt més baixos que els que hi ha en aquests moments a Balears, i dels que volem que hi hagi a Balears per aquesta llei, de manera que difícilment ni al passat, ni ara, ni al futur podré aconseguir amb aquesta situació financera i autonòmica una pesseta més.

I bé, dels temes que realment n'hem parlat jo pens que tota llei s'ha de perfeccionar, no tan sols via reglament sinó a través

d'esmenes parcials, i jo, de les coses que he sentit li puc dir que quant a modulacions estic d'acord amb el seu Grup i, per altra part rebutjam missatges imputats a la societat civil en aquest sentit. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Tancada la qüestió incidental passam a les intervencions dels altres grups. Té la paraula pel Grup MIXT en primer lloc el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc he de felicitar el Grup del PSM i EEM perquè realment en la forma com es du la tramitació d'aquest Projecte de Llei de Cànon de Sanejament d'Aigües, per aquesta via d'urgència, sembla que no ha agradat o no agrada a cap dels Grups de l'oposició el sistema que s'ha seguit. Evidentment els he de felicitar perquè en aquest poc temps que hi ha hagut jo crec que han presentat una feina realment molt estudiada i molt ben esbrinada, hauran hagut de fer molta feina en aquest sentit. També al seu portaveu perquè em sembla que la veritat és que ens ha donat, a la Cambra, una explicació molt detallada i molt fonamentada dels diferents punts pels quals el Grup del PSM i EEM rebutja aquest projecte de llei i per tant presenten aquesta esmena a la totalitat.

També he de dir que ha estat molt clarificadora l'obertura d'aquesta qüestió incidental amb el representant del Govern perquè ens ha clarificat una sèrie de temes que en la intervenció que inicialment ell tenia preparada volia incidir, temes d'aspecte polític no d'aspecte de números i d'aspectes purament econòmics, com era si açò era un impost, si era una taxa, si era una cosa disfressada d'allò altre, em sembla que ha quedat clar en la qüestió incidental que era una cosa que estava disfressada, açò ha quedat claríssim.

Per tant, aquí hi ha poca cosa més a dir. Després, també ens ha quedat clar que açò no s'havia presentat abans perquè aquest havia estat un any electoral i s'havia presentat després amb aquesta premura de temps abans dels pressuposts perquè hi ha una necessitat econòmica, una necessitat pressupostària, la qual cosa determina que, com que hi ha aquesta necessitat, doncs ens anam ràpidament a donar una solució sigui com sigui al tema, açò ens ha quedat molt clarificat en aquesta qüestió incidental.

Ara, quan entrem al projecte de llei en si, com ja he dit, estam totalment d'acord amb l'exposició que ha fet el representant del Grup proposant d'aquesta esmena a la totalitat, hem de dir que evidentment aquest projecte de llei planteja una sèrie de problemes seriosos des del nostre punt de vista. Hi ha seriosos dubtes de la constitucionalitat d'aquest projecte de llei, que evidentment en el seu moment es podran veure, concretament si miram els articles 156 i 157, i especialment el 157, a l'apartat l.b), de la Constitució, veurem que evidentment hi ha aquests dubtes seriosos d'inconstitucionalitat.

Si bé s'ha dit que hi ha hagut unes consultes prèvies, que crec que està bé que es facin, que s'ha comunicat i s'han tingut reunions amb els diferents ajuntaments, evidentment, vist des d'un altre caire, aquest projecte de llei també podria ésser constitutiu en algun moment, en alguns dels seus aspectes, o quasi m'atreveria a dir en la seva filosofia, d'ésser un element

d'invasió dins l'autonomia municipal perquè com ja s'ha dit hi ha una sèrie d'ajuntaments que ja havien cercat vies de solució a aquesta problemàtica i, evidentment, per trobar aquestes vies de solució havien fet ús d'uns mecanismes econòmics que són les contribucions especials i que en la majoria dels casos els contribuents ja han pagat i els mateixos ajuntaments han pagat la part que els correspon per llei.

I per tant, que ara damunt d'açò, que s'apliqui un nou impost, la veritat és que ens sembla que planteja molts dubtes, no sols es plantegen dubtes sinó que creiem que realment no és correcte i que si, com suposam, no s'aprovaran aquestes esmenes a la totalitat quan es presentin les esmenes parcials s'haurà de tenir en compte aquesta qüestió perquè si no, creim que serà un tema molt greu.

Hi ha una altra cosa també que ens queda molt clar d'aquest projecte de llei, i açò crec que ha quedat claríssim amb els números, i és que qui menys gasta és qui més pagarà, o dit d'una altra forma, qui més pagui serà qui menys aigua gastï, sembla que en proporció naturalment i, en aquest sentit ja s'ha manifestat un rebuig de caràcter general per part de totes les associacions de consumidors, de veïns, associacions empresarials, hoteleres, fins i tot hi ha ajuntaments que s'han manifestat o que els seus representants es manifesten en contra de la forma com es vol dur endavant aquest projecte de llei.

També sembla que hi ha una sèrie d'imposts que ja existeixen actualment, posaré un exemple, i ja hi ha hagut associacions que s'han manifestat, l'IVA, que ja s'aplica, i que açò serà un impost que s'aplicarà damunt d'altres impostos que ja es cobren en aquests moments. En fi, es podrien dir molts problemes que té aquest projecte de llei, greuges comparatius importants, ja he explicat que tots aquells que ja han pagat les seves depuradores o els seus sistemes de depuració d'aigües, ja sigui mitjançant un municipi amb contribucions especials, ja sigui mitjançant empreses privades que han fet les seves depuradores, resulta que ara, després d'haver fet aquesta despesa hauran de tornar a pagar mitjançant la via d'aquest cànon de sanejament d'aigües.

En definitiva, el procediment que s'ha seguit, és a dir, el procediment d'urgència, que determina que no es pugui fer un estudi, creiem, no tan sols per part dels grups d'oposició sinó per part dels mateixos proposants del projecte de llei, es a dir, del Govern, aquest procediment d'urgència fa que les coses s'hagin d'improvisar, es vagi molt a la lleugera en aquest tema -i ja acabo Sr. President-, i tots aquells temes d'aquesta importància que tendeixen a incrementar la pressió fiscal són delicats i creiem que haurien de tenir una dedicació i un estudi més permenoritzat, anar per una via més lenta i per tant, per tot açò, el Grup MIXT consideram que hem de rebutjar aquest projecte de llei.

Per tant, donam suport a aquesta esmena a la totalitat presentada pel Grup PSM i EEM. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Peralta. Dins el torn del Grup MIXT té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Després del que ha dit el meu company de Grup en aquest torn d'intervenció del qual ens hem dividit el temps per a no repetir però sí reafirmar que donarem suport a aquesta esmena a la totalitat que presenta el Grup Parlamentari PSM i EEM i no resulta paradoxal que li donem suport i nosaltres no haguem presentat cap esmena a la totalitat però si no ho hem fet ha estat més bé per qüestions pràctiques i sobretot perquè entenem que amb les esmenes puntuals o parcials que presentarem a l'articulat d'aquest projecte de llei podem ajudar a qualque cosa important que és que aquest projecte de llei o aquest cànon de sanejament d'aigua que grava el consum d'aigua compleixi la seva finalitat que és bona, ho ha dit també el proponent d'aquesta esmena a la totalitat però que al mateix temps corregeixi les parts dolentes que té i jo diria que fins i tot injustes de cara als consumidors, de cara als ciutadans, de cara als contribuents en definitiva.

O sigui, no es tracta que nosaltres vulguem fer una oposició destructiva a aquest projecte de llei perquè nosaltres creiem que és bona la intenció però també, al mateix temps, he de dir, per a no repetir totes les motivacions que ha fet el meu company de Grup, que nosaltres i jo personalment estic d'acord amb aquesta esmena a la totalitat perquè es diu que això és un cànon o un impost per al sanejament però del que no cap cap dubte és que grava una cosa com és el consum de l'aigua.

I si vostès diuen en la seva exposició de motius que s'ha de pagar el preu real a tots els serveis, jo els vull fer, pel que fa referència a Eivissa i Formentera, una observació fonamental.

L'aigua per al consum a Eivissa i Formentera no està en condicions i ja, precisament abans d'estar en condicions, se la grava per pagar el sanejament, per tant, no és just, com tampoc no és just que es faci més greu un problema com és el de l'aigua i concretament, a l'illa d'Eivissa, amb aquest cànon perquè hi ha una cosa molt important que tal vegada ha passat per alt a molta gent que és que els consumidors pagaran aquest cànon, pagaran aquest impost i en canvi les companyies proveïdores faran de recaptadores; o sigui, el qui explota i sobreexplota els aqüífers i el qui s'ha carregat tota la riquesa aqüífera d'Eivissa no pagarà ni un cèntim, això fonamentalment crec que s'hauria de pensar i d'una vegada i aquí s'han rebutjat una proposició no de llei que va presentar el meu Grup precisament que demanava una cosa que vostès diuen aquí i que vostès invoquen per justificar aquest cànon que és la condició d'illes de la nostra comunitat autònoma. Tenint en compte la condició d'illes de la nostra comunitat autònoma vostès també haurien de fer cas que s'ha de crear per cada conca hidrogràfica, que és cada illa, uns organismes autònoms per a la gestió de l'aigua.

Només per això nosaltres ja estam d'acord amb aquesta esmena a la totalitat d'aquest projecte de llei, però els vull dir en la vessant positiva de la nostra postura que com que nosaltres som realistes i som pragmàtics sabem que vostès tenen necessitat que això vagi endavant, que presumptament, no prosperaran aquestes esmenes a la totalitat i nosaltres allò que volem fer és un poquet..., perquè sabem que és molt difícil la seva postura. Sr. Forcades, vostè ha dit que estava entusiasmat en com vibrava la gent per aquest assumpte però jo li dic en pla cordial que jo estic segur que això a vostè no li provoca cap entusiasme i el que sí ha de saber, i sí serveix de referència, que és molt

difícil que els qui posen impostos adquireixin el clamor de les multituds. Jo record una persona, crec que va ésser Sant Mateu que el varen elevar als altars i estava relacionat amb la qüestió dels impostos.

Per tant, ho dic cordialment, facin cas a les esmenes parcials, que presentarem naturalment en comissió i, almenys, tot el que té d'injust en molts aspectes aquest projecte de llei podrà ésser esmenat en benefici perquè vagi endavant i no perquè el canonitzin, Sr. Forcades, sinó perquè pugui complir el Govern de la Comunitat Autònoma una cosa que jo ja li don per adjudicada, la seva bona intenció, perquè es pugui millorar la depuració, el sanejament de les aigües.

Però tenguí en compte una observació, no és el mateix el manteniment, els costos d'explotació, que la construcció de noves depuradores, perquè això serà molt difícil de casar amb una situació anterior on es pagava el 50% per part de la Comunitat Autònoma i el 50% per part d'alguns ajuntaments, i encara n'hi havia alguns prou vius que, entre allò que pagava la Comunitat Autònoma i el que pagaven els ajuntaments no els costava res el sanejament de les seves indústries, i naturalment, això també és injust, com podrien ésser injustos alguns aspectes d'aquest projecte de llei.

Moltes gràcies per la seva atenció, Sres. i Srs. Diputats. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Para anunciar que como quiera que hay otra enmienda a la totalidad presentada por el Grup SOCIALISTA y para no ser reiterativo en cuanto a los argumentos, pues, si el Sr. Sampol me disculpa contestaré simultaneamente o fijaré la posición del Grupo simultaneamente a las dos enmiendas a la totalidad en una intervención posterior. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González i Ortea. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Està disculpat Sr. González i Ortea. Agrair simplement les paraules del Sr. Peralta i del Sr. Vidal i el seu suport i acabar dient simplement que de la comparació que hem fet amb l'altra legislació que hi ha a nivell d'Estat no hem volgut copiar ni suggerir que el Govern copiï però que sí d'allò que està inventat i funciona tal vegada en podríem prendre nota.

De València, "bodrio", com ha dit el Sr. Forcades, només l'hem tret per comparar les quotes, que com hem vist eren sensiblement inferiors a les que tenim aquí.

En canvi de Navarra i de Catalunya crec que sí que podríem treure conclusions i que suggeriran esmenes, esper que ja que

han expressat aquesta bona voluntat de millorar aquesta llei via esmenes, perquè ja dono per suposat que es rebutjaran les esmenes a la totalitat; de Navarra, com deia, crec que hauríem de tenir molt en compte la representativitat que dóna als ajuntaments, i de la llei de Catalunya és molt interessant el tractament que dóna a les zones costaneres i que ens podria servir aquí, a les Balears.

Acabar dient que per restringir el consum l'única fórmula que hi ha és la quota variable. Per penalitzar l'oferta il·legal, si és que n'hi ha, pareix que no es coneix, l'única possibilitat és la quota variable, per fer un tribut just, per fer un tribut solidari i perquè pagui qui contamina l'única fórmula és la quota variable i deixar-nos anar de quotes fixes. Moltes gràcies i ens veurem a les esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Passam al debat a la totalitat de l'esmena següent núm 2036 presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, per fer la defensa de l'esmena té la paraula el Diputat Sr. Obrador i Moratinos per un temps de 15 minuts.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El nostre Grup ha presentat una esmena a la totalitat, demanam, per tant, que es torni al Govern el Projecte de Llei del Cànon de Sanejament d'Aigües per considerar-lo inoportú, injust i per atemptar contra l'autonomia municipal.

Estam convençuts que el projecte de llei és un document a què és molt difícil fer esmenes puntuals, perquè en, si mateix constitueix un tot ben travat, llevar-li o canviar-li una peça suposaria desmuntar-lo i que perdés tota la virtualitat que se li ha volgut donar de manera clarament intencionada. Consideram, per tant, que aquest projecte de llei és rebutjable per molts motius però que podríem agrupar en dos blocs: un bloc que titularíem per la pròpia perversió de la llei i un altre per la pròpia lògica política que l'anima.

Per què deim per la pròpia perversió de la llei? Perquè entenem aquí perversió no en un sentit ètic sinó com a accepció de pervertir, és a dir, de fer dolent el que era bo, i això és el que aconseguix el seu projecte de llei, era bo evidentment afrontar de manera global el cicle integral de l'aigua, fins i tot començant, degut a la seva operativitat i urgència, pels aspectes de sanejament, també era bo per unificar les tarifes, per fer actuacions globalitzades que haguessin permès el sanejament complet a cada una de les nostres illes i, evidentment, podria crear una necessària solidaritat per poder-ho fer. Perquè podria ésser així i no ho és, és pel que diem que la llei és perversa.

I començarem pel mateix títol de la llei, la llei diu Cànon de Sanejament d'Aigües, s'hauria de dir en realitat, com bé ha dit el Conseller d'Economia, creació d'un nou impost, d'una manera estranya, diríem, per al sanejament, i no s'atreveixen a anomenar-lo com cal, és un impost de sanejament.

La paraula cànon, que apareix a l'article 115.8 del Reglament de Serveis de les Corporacions Locals diu: "canon o participació que hubiere de satisfacer en su caso el concesionario a la corporación", l'article 80.7 del nou Reglament de Servei, quan

tracta de les concessions damunt béns de domini públic diu: "canon que huiere de satisfacer a la entidad local que tendra caracter de tasa y comportara el deber de concesionario".

A la mateixa llei d'aigües, a l'article 105 estableix un cànon per als abocaments d'aigües susceptibles de provocar la contaminació o degradació prèvia autorització o concessió. L'article 106 de la mateixa llei implanta també un cànon a satisfer pels beneficiaris de la regulació d'aigües superficials o subterrànies que tendrà caràcter periòdic anual i neix el moment en què es produeix la millora o benefici pel concessionari.

Tampoc no cal anomenar-la taxa o preu públic per tots els mateixos motius, per tant, s'hauria de dir en realitat el que és, un impost.

Però crear un impost i al mateix temps sense cap tipus de relació parlar de suprimir taxes, preus públics i contribucions especials, no té cap sentit, falta aclarir-ho en profunditat, hi ha ambigüitat per no dir contradicció en els termes.

El mateix títol, Projecte de Llei de Cànon de Sanejament d'Aigües, si el comparem amb altres lleis ja és prou explicatiu per si mateix. La Generalitat de Catalunya titula Llei de Reforma de la Junta de Sanejament, i la Generalitat Valenciana, Llei de Sanejament de la Comunitat Valenciana; a totes dues, dins un marc de planificació i relació amb els ajuntaments i mancomunitats, es fixa un cànon, per tant hi ha objectius generals i modes d'operar per fer-lo realitat.

La llei que vostès ens presenten, senyors del Govern, és una llei que té com a finalitat única crear un impost, tota la lletra que l'acompanya sols pretén garantir una cosa: recaptar, i després ja ho veurem.

És una llei que no va acompanyada d'un disseny legislatiu que garanteixi allò que es diu que es farà, ni tan sols anuncia que es farà, no es pot dir que els ingressos aniran a actuacions hidràuliques sense tenir un pla d'obres hidràuliques, ni res que el pugui significar, i a continuació parlar únicament de sanejament.

Al seu Projecte de Llei de Pressuposts per al 1992, la xifra íntegra que es pensa recaptar va amb exclusivitat al subprograma 44.10.00 que es diu Sanejament d'Aigües, i al 51.20.00, que és Infraestructura Hidràulica, no hi va ni una pesseta.

Si els hagués interessat que aquesta llei entràs també a tractar un futur pla d'obres hidràuliques haguessin, evidentment, introduït elements que de comú acord amb les Administracions locals fessin avançar aquest mateix projecte, però no, la llei pretén sols resoldre el problema d'IBASAN, i la llei no pretén res més; dels més de 5.500 milions de pessetes que pensen recaptar, 1100 van al manteniment de les depuradores en mans d'ajuntaments on no intervé IBASAN, i la resta, com explicava el mateix Conseller d'Ordenació del Territori, més de 4.400 milions van directament a IBASAN a través de la Junta d'Aigües.

Si ho vol aclarir més, dediquen dins el mateix projecte de pressuposts que vostès ens presenten només 300 milions als Consells que procedeixen de la caixa comuna, no del cànon, per

ajudar als ajuntaments amb el tema de les xarxes de clavegueram; com és possible que es plantegin un nivell d'inversió tan fort en depuradores i no es faci, com a mínim, un esforç en clavegueram? D'on treuran les aigües brutes aquells ajuntaments que avui encara no tenen clavegueram? Són, per tant, els ciutadans els qui paguen una cosa i l'altra. Hauria d'haver estat prioritari, per tant, escoltar abans els implicats en el tema, estudiar conjuntament les dificultats i de quina manera podria ésser més eficaç dur endavant aquest tren, tren que, no oblidin, està en marxa ja fa temps. Raonar amb els consumidors, concessionaris, Administracions locals, i presentar-ho tot amb unes motivacions adequades que ens permetessin comprendre i afinar el sentit d'aquesta llei.

L'únic document que ens han presentat, tard com sempre, és un estudi econòmic confús i que pareix que sols vol justificar allò que ha fet IBASAN i les seves expectatives, no hi ha cap document social ni de contacte amb institucions afectades en el qual expressin el que els pareix aquest projecte de llei, ni com creuen que se'ls podran resoldre els problemes concrets.

Endemés, entenem que atempta contra les facultats de les entitats locals, i per afegir a allò dit abans, perquè els serveis essencials de proveïment i depuració d'aigües estan reservats als ajuntaments, i així expressament ho diu la Llei de Bases de Règim Local a l'article 86.3 i la competència per prestar-los està assignada als municipis a l'article 25.2.1 de la mateixa llei.

A més, el marc lògic si es volgués coordinar la gestió d'aquest servei serien els consells insulars o per la mancomunitat de serveis, i no precisament per una entitat que el mateix Govern crea com és la Junta d'Aigües o l'IBASAN, on precisament ni els ajuntaments, subjectes principals de la gestió de sanejament no hi són presents, com tampoc hi són els usuaris ni les associacions. Vostès no diuen ni paraula de com ho pensen fer, ni de quin tipus de compensació faran per garantir els ingressos, quan l'Estatut, a l'article 57.3, que els autoritza a crear aquests impostos, afirma que s'hauran d'establir mesures de compensació i coordinació adequades a favor de les corporacions a fi que els ingressos d'aquestes no es vegin minvats ni tampoc reduïdes les possibilitats de creixement futur.

Però vostès per fugir d'aquest fet parlen de cicle integral de l'aigua, però en realitat és una fal·làcia i un engany, ho fan solament per no haver de xocar amb l'article que dèiem abans, per dir que aquesta funció no és exclusiva dels ajuntaments, però sí vostès l'apliquen exclusivament a sanejament, i aquesta sí que és una competència exclusiva dels ajuntaments.

És un projecte de llei que en cap moment no pretén lluitar contra la contaminació, ja s'ha dit aquí dins, perquè no prima a cap moment a tots aquells que no contaminen i tracta a tots per igual, tant a aquells que, per sentit comunitari han fet esforços per depurar o millorar la qualitat de les aigües brutes, com aquells que no ho han fet. Tracta, per tant, iguals a desiguals, no segueix el principi de qui més contamina més paga, per tant, en realitat prima la contaminació. A la mateixa llei s'afirma que no hi ha problemes de contaminació que mereixin especial tractament però els qui ja han fet el tractament són penalitzats havent de pagar dues vegades la mateixa depuració.

A un mateix territori tant paga aquell que vessa aigua en condicions d'autocontaminació com el qui no; i pel que fa als

sectors industrials tant paga aquell que es preocupa de fer-ho com qui no ho fa. Es diu al seu projecte de llei que és una llei solidària, però no pot esser mai solidari el que és injust, la injustícia mai no pot esser solidària.

S'obliga a pagar els qui ja han pagat i els espolien de les inversions ja fetes i concretes, ho hagin fet bé a través de contribucions especials, bé sigui a través d'aprofitaments urbanístics, bé sigui per recursos propis o per taxes elevades en funció de les inversions a fer i del seu manteniment, i no es tracta de ciutadans de diferent renda sinó d'objectius de priorització.

Hi ha hagut ajuntaments que han dedicat quantitats importants dels seus recursos a fer o a millorar la depuració i altres no, bé sigui per no forçar la pressió fiscal o perquè han prioritzat altres necessitats, perquè els qui paguen en realitat no són ni els ajuntaments ni el concessionari, sinó tots i cada un dels ciutadans, i aquests sí que paguen dues vegades, per això és insolidària. Castiga a ciutadans que ja han invertit obligant-los a pagar pels qui encara no ho han fet, expropia patrimonis ja consolidats sense indemnitzar, de qui seran les noves depuradores que pagaran els ciutadans d'un municipi?

Es diu que no s'aplicaran contribucions especials per a la construcció de noves depuradores, han pensat en aquells que paguen en aquests mateixos moments les contribucions especials? O aquells ajuntaments que encara paguen els deutes financers d'haver fet les depuradores? Quant al que diuen que no s'aplicaran contribucions especials és una afirmació bastant ambigua perquè els ciutadans continuaran pagant la xarxa de clavegueram i, per tant, en la lògica incomprensió que moltes vegades hi ha entre allò que és depuració i xarxa continuaran pagant aquests ciutadans les clàssiques taxes de contribució per al clavegueram.

A més, el projecte de llei, no conté cap mecanisme que garanteixi els nivells de captació ni el seu control, no es parla ni de participació de quantitats captades per part de les administracions o concessionaris que cobrin l'impost. Endemés això duu a aquelles administracions que siguin àgils i que tinguin un control seriós en el cobrament que aportin per aquells que no el fan, sigui bé per motius de valoració política o perquè tenen dificultats per cobrar dels ciutadans.

I si entram en el tema dels concessionaris, això és molt més complicat. Hi ha mecanismes per un control amb la seguretat que el ciutadà quan paga arribin els seus doblers a la caixa comuna? És molt confusa la realitat dels comptes i dels números i això es complica precisament perquè parlam que aquests concessionaris seran captadors subsidiaris d'un impost que ha de pagar cada ciutadà.

La seguretat captatòria d'un impost sempre s'ha de garantir per la funció pública. Pot estar tranquil el ciutadà que quan paga l'impost els seus doblers seran de tots? Parlam de gestió d'imposts, i jo diria que si entram dins el mateix cànon, perdó, diríem impost, no es pot entendre ni les xifres totals ni com s'aplica. És difícil quantificar les xifres sense treure un món, i per aclarir-ho nosaltres férem una experiència dins un ajuntament d'aquestes illes on l'any 1991 es captà per sanejament 230 milions de pessetes i amb el nou impost l'any 1992 es passarà a captar 520 milions de pessetes; de cobrar de

mitjana 35 pessetes per metre cúbic es passarà a cobrar 79 pessetes per metre cúbic, i això dins un ajuntament que té taxa de clavegueram i que té depuració, i que endemés l'aplica damunt el metre cúbic d'aigua consumida.

Però amb el que s'han de fixar no és només amb la quantitat, el que és curiós és que la quota variable, que fins ara era de 140 milions de pessetes, passarà a esser de 150 milions l'any 1992, això vol dir que front als 90 milions de pessetes que se'n cobren l'any 1991, de taxa per quota fixa, passaran a cobrar-ne 170 milions de pessetes, la variable puja un 7% mentre que la fixa ho fa més d'un 400%.

La puja de 35 pessetes per metre cúbic a 79 pessetes per metre cúbic és d'un 225% aproximadament, la quota fixa passa de 1.320 pessetes a 4.800 pessetes anuals per a una residència individual i de 3.300 a 36.000 pessetes per any per a un restaurant o similar. Per tant, sí estam davant un tribut finalista clarament exagerat, si es té en compte que segons l'estudi del Col·legi d'Enginyers de Balears se serveixen 90 milions de metres cúbics d'aigua potable, això podria dur a recaptar uns 7.000 milions de pessetes, i el mateix estudi diu que per a sanejament a totes les Illes Balears, l'any 1988, la previsió d'inversió era de 10 milions de pessetes i que a finals del 1991 n'hi hauria 6.000 d'invertides, i que el restant, 4.000 milions ho serien abans del 1994.

Xifres que són coincidents amb les que envia el Govern als ajuntaments, exagerades fins i tot tractant-se de les xifres que han pressupostades per a l'any 1992. Creiem que ja no es tracta que la quota es pugui modificar i arreglar, és que la mateixa capacitat captatòria és tan exagerada que invalida la mateixa llei, que deixa d'esser una llei per crear un tribut que es diu finalista, per completar i millorar el cicle integral de l'aigua, per demostrar-se com a una forma afamegada de recaptar doblers i que desvirtua tota la finalitat benèfica que podria tenir la llei, i molt més si partim de la realitat escrita que sols fa referència a sanejament.

A més, no respecta el principi de progressivitat fiscal, de manera que la cobertura de despeses que origina la depuració d'aigües i el repartiment de la càrrega fiscal no estan en relació amb la capacitat econòmica dels diversos contribuents.

Per a l'aplicació de la quota fixa, que representa quasi el 70% de la mitjana total de la tarifa del cànon, tant paga una família d'escassos recursos econòmics com una família amb un alt nivell de renda, paga igual pràcticament el petit comerç que el gran comerç, i per això en realitat es podria parlar d'una espècie de *pool tax*, a una família que té uns ingressos totals per sota del salari mínim s'abonarà el 75%, això sí, a final d'any haurà de presentar els papers pertinents, senzillament i fins i tot en la mateixa redacció, pareix una broma de mal gust.

I sense entrar en nous detalls que encara ens podrien fer veure més la perversitat d'aquest projecte consideram que aquesta llei s'ha de tornar al Govern, almanco per complir el que deia el Director General d'Hisenda, el Sr. Pujades, perquè se l'estudiïn millor i no sols amb els hotelers, com deia ell, sinó també amb els ajuntaments, petits empresaris, sindicats, associacions de consumidors, de veïns, etc., si es vol fer seriosament i no fent parts i quarts i que després tomi a aquest Parlament.

Però el mateix projecte, i permetrà Sr. President que acabi ràpidament, té un plantejament polític el qual també ens duu a que no puguem votar aquesta llei i que entenguem que s'ha de rebutjar en la seva integritat aquest projecte de llei. I em referiré al Sr. Cañellas, hem acabat de sortir d'un debat de l'estat de la Comunitat, i fa mesos tenguérem un debat damunt la Investidura. En els discursos anteriors vostè no es banyava, no deia en realitat com aplicaria moltes coses, amb aquesta llei sí que es banya, diu com ho pensa fer, i per això, si em permet ràpidament, diria els motius principals pels quals nosaltres entenem que per lògica política aquesta llei ha de tornar al Govern.

En primer lloc perquè desprecia tothom, siguin ajuntaments, consells insulars, consumidors, no els dóna cap possibilitat de dir res, no estan ni presents a la Junta d'Aigües ni presents a l'IBASAN, ni tan sols ha comptat amb ells per demanar-los la seva opinió, o què en pensen abans de dur aquesta llei aquí. A vegades ens fan pensar en aquella frase que diu: ara que ja han votat, i se'n recordaria d'aquella frase escrita que no va llegir del seu discurs que deia: que callin. I la seva política d'imposts, on ha quedat?

Al seu Govern li preocupa molt poc la planificació, a la llei no hi ha ni una sola paraula que ens digui que és el que faran, posam un dels impostos més durs i ni tan sols ens presenten una planificació que ens aclareixi en quin moment i en quina quantitat s'ajudarà a cada un dels afectats, no hi ha cap sensibilitat davant el fet contaminant, és això la seva política de medi ambient? L'única cosa que pareix que els importa és centralitzar recursos, que pot ésser un dels recursos més importants de la nostra comunitat, entregar-los a IBASAN i que contracti i que en faci, d'obres, ni tan sols es parla de quin nivell i de quin tipus de manteniment hi ha d'haver.

Tots sabem que no basta fer les depuradores, és necessari conservar-les bé; les lleis de les Generalitats del País Valencià i de Catalunya parlen de gestió descentralitzada i en mans de les entitats locals o comarcals, mancomunades o no, i el Govern sols és subsidiari dels altres, aquí no, tot està en mans pràcticament de la Conselleria d'Ordenació del Territori, ni tan sols creiem que el Conseller d'Hisenda, el Sr. Forcades, tengui res a dir.

EL SR. PRESIDENT:

Li prego que acabi, Sr. Diputat.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sí, ara mateix acabo, perdoni Sr. President.

Del tema dels consells insulars ni en parlen; a l'article 39, on precisament hi ha una unitat de conques més clara que mai, com són cada una de les nostres illes, no hi compten per a res, i en la fixació del cànon crec que aquí s'han oblidat totalment del que és el nivell de renda diferent dels nostres ciutadans, i això és una política, i això és el que creiem que és el que ha volgut marcar amb la seva política, però sobretot el que ens preocupa més és que pareix que l'esperit de la Llei torna a deixar en mans del Govern aquests 7.000 milions de pessetes possibles de recaptar, i aquests 7.000 milions de pessetes qui els administrarà serà exclusivament el Govern com vulgui i allà on

vulgui, i això torna a reforçar aquella idea que li deia tant al discurs d'Investidura com al discurs de l'estat de la Comunitat, això vol dir clientelisme.

Comprendrà per tant, per això, el primer bloc; perquè és una llei perversa i pel que significa el segon de lectura política, li demanam a vostè, Sr. Cañellas, que en realitat és l'únic responsable, que retiri el Projecte de Llei de Cànon de Sanejament, el discuteixi amb les institucions i la societat i si considera que dins un clima d'acord vol que també nosaltres li expressem la nostra opinió abans que arribi a aquest Parlament també ho farem, el que volem és que arribi un autèntic projecte de llei de sanejament a aquest Parlament, em cregui que li agrairan tots els ciutadans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Obrador. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades, i queda en conseqüència oberta la qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sres. i Srs. Diputats. Sr. Obrador, el seu començament i el seu final fan que hagi de fer un diferent tractament a la part del mig, al cànon, del discurs, de forma que comenci d'entrada precisament amb el tema del cànon.

Bé, les figures jurídiques són el que són i no el que s'ha dit; cànon, en el dret canònic, quan jo vaig pensar amb el cànon vaig pensar en el cànon de la missa, el cànon d'energia, això és un impost, de manera que amb això m'ha vengut una frase de Plató que diu: "ai!, d'aquells que es preocupen per les paraules, perquè al final no en sabran".

De manera que ens deixarem de paraules, de nominalismes, és un impost, ho he dit cada vegada, el que passa és que la paraula cànon d'aigües, cànon de sanejament, està més o manco dins el mercat o dins l'ús dels enginyers de camins i bé, s'ha posat cànon de l'aigües però això és un impost com unes cases, un impost molt ben estructurat i una llei que està ben feta, no inventada, perquè aquí cobram i ens volem guanyar el sou i no copiam els altres, i aquí, em creguin, que no hem copiat Catalunya ni Navarra, i sobretot, molt menys València.

I la veritat és que la darrera paraula de despreci, doncs miri, hi ha moltes formes de despreciar, com vostè sap les competències, no haguéssim pogut atacar el tema de diferents maneres, unes com fa el Govern central, amb el suport d'una sentència del Tribunal Constitucional de fa poc després de la regulació en què a base de l'interès general, competències exclusives, compartides, al final acaba amb un *ordeno y mando*.

A nosaltres, realment, l'article 10 de l'Estatut, punt 3, punt 6, punt 9, ens dóna tota una panòpia de competències que si ens suportam en aquesta sentència haguéssim pogut invadir les competències municipals, les haguéssim pogut despreciar. En absolut. Nosaltres, ens basam en la LOFCA, article 6.3., no esmentada aquella per vostè, que cita els articles de la Constitució malament, aquí realment també, doncs, quan parla vostè que l'havien d'haver compensada, ens diu el 6.3 que quan ens fiquem en impostos municipals, no ens hi podem ficar si no ho diu la llei o si no establim les adequades compensacions, no

feim això, i ho podríem fer perquè les contribucions especials i els impostos i les taxes no són impostos, no ho feim sinó que plantejam una llei aferrats a la Constitució, aferrats a les nostres competències, conseqüents amb la història de la depuració a les Balears on, a petició general -com deien aquells anuncis de quan érem joves i anàvem al cinema, buit de contingut, *a petició general reestreno*, a petició general hi ha tota una història dels ajuntaments que els duu a demanar al Govern balear una actuació en termes de depuració, i nosaltres, amb el suport d'aquestes competències cercam un finançament específic per a aquests recursos, posam ordre i cercam una coordinació, una ajuda, un foment d'aquest tema i en absolut ni tenim temptacions de depreci ni temptacions totalitàries com tenen altres governs.

Vaig des del principi fins al final. I podríem analitzar el seu discurs després del cànon, i bé, no hi ha cap perversitat. Vostè sap que la metafísica és a la ciència com la utopia als programes de govern, i aquí hi ha un programa de govern, i estic cansat de sentir-li dir, a vostè, quan no puc intervenir, que no tenim programa de govern, si jo som un a qui el President el va fer escriure, me'l va fer posar en net, i aleshores vostè no ha de fer més que agafar, per exemple, el programa del Partit Popular, Partit Lliberal Conservador en coalició amb UM, Partit Nacionalista, i veurà perfectament com ens fixam un mètode objectiu de benestar i prosperitat, uns objectius i unes accions, i una coherència, i això és un programa.

I basta que vostè llegeixi *La Utopia Racional* del seus doctes col·legues, en Quintanilla i en Machueca, i veurà vostè el que és un programa de govern i vostè pot intentar validar el nostre programa amb aquest altre, que està ben articulat, i veurà que una vegada fet per a sempre no veig la falta de programa sinó la conseqüència i la coherència del govern amb el programa, tenia moltes ganes de discutir amb vostè però clar vostè és portaveu, jo som un simple Conseller i no em puc enfrontar amb vostè.

I llavors vostè, alumne aplicat, em repassa els pressuposts i em diu que el programa 44.10.100 va íntegrament a IBASAN, no, no, va íntegrament a la Junta d'Aigües, que estic de content que ho hagi dit perquè pareix que també qualcú que ha sortit abans ha confós la necessitat de dur la tramitació amb els pressuposts a la necessitat pressupostària, això passa pel Govern i va a la Junta d'Aigües tot perquè he dit que queda finalista, he dit que no volia ni un cèntim, i vostè se'n descuida i diu, no va ni una pesseta als consells insulars, és que el que nosaltres donam als consells insulars surt d'altres competències, no poden sortir del cànon, no poden sortir d'aquest impost, hi ha d'anar tot.

M'ha permès amb això dir que no he recaptat el necessari per establir un fluid d'ingressos que compensin un fluid de despeses amb un matalàs de quinze anys que permet en certa manera aturar el cop quan vengui, per exemple, la primera petició d'un ajuntament, de Palma, d'un ajuntament de Mallorca, no sé de quin ajuntament ha dit vostè que ha fet uns càlculs; hi ha uns contactes amb l'IBASAN o amb el Conseller on demanen 500 milions de pessetes, que em pareix molt bé, per donar a l'IBASAN, i aleshores la filosofia és que això va a la Junta d'Aigües i respectant la competència municipal, l'ajuntament que vulgui fer-se la depuradora se la farà, i demanarà els doblers a la Junta d'Aigües, i l'ajuntament que vulgui que la depuradora li faci l'IBASAN a través de la Junta d'Aigües li farà

l'IBASAN, igualment que amb una depuradora feta, l'ajuntament que la vulgui mantenir la mantindrà ell, l'ajuntament que vulgui que la mantengui l'IBASAN, a través de la Junta d'Aigües anirà a l'IBASAN per tal que la mantengui; tot va a la Junta d'Aigües, crec que no ho ha entès, tot va a través de la Junta d'Aigües.

Només faltaria que hagués pogut descobrir vostè, tal vegada n'hi ha qualcuna, qualche pesseta que l'haguéssim poguda equivocar, que dels 300 milions del Consell Insular de Mallorca surten de ... , en que són 7.000 i no són 6.000, tant de bo que s'aconseguissin recaptar 7.000 en comptes de 6.000, naturalment són 6.439 milions que pensam recaptar i que aniran a la Junta d'Aigües. I efectivament vostè recorda l'actuació de la Conselleria d'Obres Públiques, que ha tengut una interacció permanent als ajuntaments, jo he pogut viure a través del Conseller les negociacions permanents amb els ajuntaments amb un màxim respecte a l'autonomia municipal, només amb un retard, efectivament hi havia sempre gent en cua.

Com hi ha, per exemple, la llet a Navarra, on s'estableix un cànon determinat o un preu perquè cada any pot ficar 200, 300, 400 milions de pessetes, nosaltres a base de 200,300 milions de pessetes cada any naturalment arribaríem a fer aquestes 45 depuradores d'aquí a quinze anys, quan realment altres economies del Mediterrani ens haguessin superat, és un problema de ritme i cadència, d'àmbit i de finançament, de foment social.

Bé, la veritat és que realment jo crec que tenc sensibilitat social, Sr. Obrador, però no tenc cap "Balear 2000" o altres coses d'aquestes per poder fer enquestes i gastar, que més voldria!, endemés, naturalment em controlen sempre, però jo tenc documents, he tengut contactes estatíficats amb batles i tenc peticions dels baties que els puc llegir i repetir, i d'associacions de veïns, de la tercera edat on em demanen i suporten la gestió, i tenim enquestes i també tenim documents socials, tampoc no m'interessa demanar massa més coses que el tema de l'aigua, els qui voten no sé a qui voten, de quins partits són, si em troben bonic o lleig, però en fi, sé si volen cànon o no volen cànon, com pagarien, com no pagarien, etc.

No li accept en absolut cap atemptatòria cap a les facultats de la hisenda local, article 85, tengui en compte que per aquest camí tot són facultats compartides i no s'ha anat per aquí; jo he dit al principi que, d'acord amb el que ha estipulat el Tribunal Constitucional d'acord amb les meves competències, jo m'hagués pogut atracar, arrossar-me a aquestes competències, he anat per un sistema fiscal per aconseguir uns recursos, recursos que financen unes inversions, que financen una explotació, i cada batle de cada ajuntament respecta perfectament la seva autonomia.

I la Junta d'Aigües no l'ha creada el Govern, Sr. Obrador, l'ha creada el Parlament, va anar a la llei de pressuposts.

Mesures de compensació? Totes, és l'única llei que finança íntegrament les depuradores i per tant la seva al·lusió a l'article 6.3 de la LOFCA, en absolut. Pensam realment que efectivament és un impost per recaptar, no en una situació desaforada com a altres llocs, justament i únicament els fluxos per poder pagar d'una forma prudencial entre deu i quinze anys

tot aquest cicle financer per acollir les taxes d'inversió de depuradores.

Li concord un tema, efectivament crec que aquesta llei pot crear un problema a les empreses d'aigües, hem tengut reunions amb els empresaris i, efectivament, a pesar que havíem estructurat les tarifes, l'impost tarifat quant a la seva estructuració en taules d'informàtica o de màquines de comptabilitat, crec que aquests senyors se'ns han atracat, ens han exposat uns problemes, i crec que realment ens haurem d'aproximar dins les esmenes parcials a intentar refondre les tarifes d'aigües.

Jo acabaria dient que no li concord les xifres perquè realment ha estat curiós, jo veig aquí que si a Portocolom no hi hagués el cànon, i tinguin en compte que a l'estudi econòmic del cànon veuran que la divisió de l'import pel nombre de metres cúbics sortiria a 62'97, és a dir, que si no haguéssim establert la tarifa de binomi part fixa i part variable el cost de 62'97 a Porto Colom sortiria a 102; és a dir que el ciutadà de Portocolom avui ja hauria pagat 102 pessetes, de manera que ja el saldaria; Calas de Mallorca, 106; no hi és el Sr. Cosme en aquest moment, no sé on és el Sr. Cosme, perquè prenguin nota per ell; a la Platja den Bossa, 111'43; a Eivissa nova fase, 78; Santa Eulària, 102; Formentera, 458.

De manera que no entenc aquest vot de rebutjament perquè com s'assabentin per allà supòs que l'aniran a esperar, i bé, també li concord que efectivament en aquest ajuntament la diferència són 218 milions de pessetes, un poquet més del que vostè ha dit, i crec que és just perquè aquest ajuntament crec que serà dels més beneficiats per mor que en aquest ajuntament que no ha citat i que jo no cit però que tots el sabem, crec que té uns seriosos problemes perquè realment és l'ajuntament que apunta cap a la qualitat, que apunta cap a Europa, d'atracar-se a un nivell de futur i que a l'entorn de vostès tenen uns problemes, diguem-ne, de passat, i aleshores pens que realment també li ha tocat la loteria.

I la veritat és que realment em pareix molt modesta aquesta puja del 21 % de l'aigua potable en aquest ajuntament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Dins la qüestió incidental té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Srs. Diputats. Jo, en pla de broma cordial li diria que hauria de demanar explicacions perquè, la veritat, Sr. Forcades, jo comprenc que fa poques vegades que el sent però és molt difícil seguir-lo i entendre'l.

Ara, del que he entès si que li vull contestar, i especialment ja que ha citat això del cànon jo li diria que cànon és una paraula que significa mesura i norma, té les dues versions, per tant, no té cap contingut propi. Jo li diria, endemés, entre altres coses només per aclarir aquests temes, que els nominalistes, com vostè sap, donaven un sentit a cada paraula, un concepte, i aquest concepte el feien idea, i el desenrotllaven.

Clar, idea de cànon, norma, mesura, que dins les lleis que he citat, i endemés no he citat la Constitució, concretament he citat l'article 57.3 de l'Estatut d'Autonomia, que és allà on diu senzillament: "La Comunitat Autònoma podrà establir i gestionar tributs sobre les matèries que la Legislació del Règim Local reservi a les corporacions locals, en el supòsit que la dita legislació ho prevegi i en els termes que aquesta tenguin en vista, en tot cas s'hauran d'establir les mesures de compensació i coordinació adequades a favor d'aquelles corporacions a fi que els ingressos d'aquestes no es vegin minvats ni tampoc reduïts en les possibilitats de creixença futura".

Això era de l'Estatut, i li citava perquè deia que això s'hauria de preveure dins la llei, en segon lloc li esmentava la Llei de Bases de Règim Local i li deia que la Llei de Bases és taxativa, la distribució i el sanejament són dues funcions estrictes, úniques i exclusives dels ajuntaments, i endemés li esmentava la Llei d'Aigües, on precisament dins aquesta llei i el Reglament de Serveis fixen el concepte de cànon, que sempre és una mesura, és una norma, va afegit sempre a una prèvia concessió, primer a una concessió i llavors s'aplica un cànon, i es comença a aplicar un cànon en el moment en què precisament s'adquireix el benefici pel qual s'ha concedit aquella concessió.

Jo li dic, no és per entrar en lluites nominalistes sinó per dir-li simplement que la paraula no és adequada, que el més adient era posar impost, i s'ha acabat, no passa res, l'impost de sanejament, i així ho haguéssim tengut clar, però una filosofia d'un impost també entra dins una filosofia, diríem, diferent a la d'una taxa o a la del sentit del cànon que marcava les mateixes lleis d'aigües i el mateix Reglament de Serveis, la filosofia d'un impost assenyala els objectius, la base per la qual es posa aquest impost, com a impost indirecte i la repercussió social i per tant la seva progressivitat.

Per això li dèiem de la llei, que si bé tenia un element, que la idea era positiva quant que podia unificar tarifes, la mateixa virtualitat en l'aplicació, tant en la quantia com en els modes d'aplicar el mateix cànon realment vostès desvirtuaven la pròpia finalitat de l'impost, perdia la seva progressivitat i perdia el sentit de saber perquè es posava aquest tribut i amb quin marc s'enfrontava.

I vostè parla constantment que això tot va a IBASAN, jo no he dit que anava a IBASAN, jo he dit que va a la Junta d'Aigües, però que en el capítol de Junta d'Aigües, quan nosaltres demanarem on anaven aquestes partides sí que se'ns explicaren a la comissió, i és allà on li deia que pràcticament els 4.300 milions de pessetes se n'anaven exactament a IBASAN, per diferents conceptes, fins i tot amb un error pressupostari, que estaven dins el capítol 6, quan eren pagaments d'interessos de depuradores ja fetes, la qual cosa vol dir que en canvi ajuntaments que tinguin depuradores ja fetes i paguen interessos no els diu com els els tornarà però sí en canvi, a IBASAN, li arregla el seu problema financer perquè automàticament hi dedica, i no em voldria equivocar amb la xifra que ens va dir el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, uns 1.300 milions de pessetes per pagar despeses financeres de la mateixa IBASAN, per tant, hi ha clarament una discriminació, i això és el que deim que és injust, aquesta discriminació que es genera a gent que l'ha pagat, que fa l'esforç per pagar-lo no apareix en cap moment a la llei com se li diu que se li retornarà.

Quan li deia a vostè la possibilitat de recaptar, jo no ho deia per jo mateix, ho deia per un estudi, concretament del Col·legi Industrial d'Enginyers de Balears, fet d'abril d'enguany, on se citen xifres i diu que són 90 milions exactament de metres cúbics els que es calcula que per xarxa es reparteixen i es distribueixen als ciutadans, la qual cosa no era una xifra absurda tenint en compte que aquí no parlava tampoc de camions, ni de pluges, ni d'altres coverbos.

És curiosa també una altra cosa, i és que vostè digui que si els ajuntaments ho volen fer ho podran fer, però no ho diu, em vol dir on diu la llei que si un ajuntament realment es pot finançar, pugui ell mateix fer les inversions i dirigir-les? No ho diu en lloc, a cap moment la llei assenyala això. Per tant, és el que li dèiem al principi clarament, vostès presenten una idea d'un cànon estrany, tal vegada com vostè també ha dit, fins i tot els mostraria el projecte de pressupost que ens presentaren, on quan parlen d'aquest subprograma ni tan sols au una lletra escrita, està en blanc, o sigui, que ni tan sols tengueren temps d'escriure les finalitats d'aquest subprograma, vol dir que, supòs, la pressa, que sol esser sempre perillosa amb aquestes coses i sobretot quan es parla d'aquest tipus d'imposts, aquesta realitat els va dur que s'equivocassin o no ho tenguessin en compte.

Jo l'única cosa que els vull dir és que ens han presentat una llei que podria esser bona, i li hem dit, si realment hagués contemplat tots aquests aspectes però que en realitat el que ens han presentat és una simple articulació d'una llei per a la creació d'un nou impost que el que pretén és recaptar, i recaptar d'una mala manera, i que entenem també que mal gestionada, i entenem que és injusta, i entenem que elimina les competències pròpies d'altres institucions com són els ajuntaments, i que no té en compte per res el fet clarament diferenciador de les nostres illes amb illes diferents i per tant amb possibilitats d'administracions diferents, i quan vostè ara ens diu això, que ho puguin fer d'una altra manera hem de dir que ho podem creure perquè ho diu aquí però que no està a l'escrit.

Si això vostè ho vol fer reflectir, entenem que aquestes presses que han duit a una llei d'aquest tipus la poguessin tomar enrere, es pogués revisar, es pogués consultar, no sols als hotelers que tenen el seu problema i que l'intenten arreglar d'una manera o de l'altra, que intenten veure qui pagarà el que a ells els descompten, això no està bé, crec que han de participar tots, escoltar a la gent, saber què diuen i llavors, certament, amb la fermesa que toca tenir un govern posar un impost si creu que aquest impost és adequat, però, abans, que faci aquest treball.

Si ho deia el seu Director General, no ho deia jo, el seu Director General ho deia també amb aquestes mateixes paraules, que contempli aquest fet insular, aquest fet d'ajuntaments que ja han fet feina i uns altres no n'han feta, el tema del finançament d'aquestes depuradores, perquè si s'han de pagar els interessos d'IBASAN també s'han de pagar els interessos i les contribucions especials de ciutadans que ja les tenen contretes, les paguen o les acaben de pagar.

Si realment vostès volen esser justs, i jo no li dic, es fixi, i al principi del discurs ho he dit clar, un element positiu és la unificació de tarifes, amb la solidaritat en una unificació de tarifes estam d'acord, el que passa és que discutim aquesta tarifa, una tarifa on la quota variable representi el 30% del seu total, de cap manera, no podem estar d'acord amb una tarifa en

què el 70% sigui tarifa de quota fixa, la variable creiem que ha d'esser molt més grossa i la fixa ha d'anar a prevenir, a estimar, tots aquells desajusts que hi ha de temporalitat.

Perquè jo crec que un senyor que té una casa dotze mesos en l'any i només n'hi viu tres no és just que només pagui tres mesos, també ha de comportar una certa despesa per aquells nou mesos que té a la seva disposició la xarxa de clavegueram, però evidentment no amb les xifres de què vostè parla perquè distorsionen un element fonamental a un tribut, i és que sigui progressiu, i entenem en aquest sentit que el que s'aplica és, com bé han explicat aquí, com bé s'ha repetit i li tornam a repetir, que aquí radica la injustícia, i la injustícia mai no és solidaritat, i vostè que n'ha parlat tantes vegades de xifres ho sap més que ningú o sempre ho defensa més que ningú, nosaltres entenem que hi ha un altre element distorsionador, vostès parlen: recaptam un cànon, perdó, impost, i aquest impost el centram i el centralitzam i llavors el distribuïm com vulguem.

Jo què sé si aquest mateix impost vostè l'emprarà per pagar als de BLAHI per la llet, ho té molt bo de fer, li vull dir, agafi 300 milions d'aquest pressupost mateix de la partida del cànon els apliqui a l'altre programa d'obres hidràuliques, tregui els 300 milions de clavegueram d'imposts generals, els apliqui la mateixa distribució del cànon i tindrà 300 milions de pessetes alliberats per poder-los pagar.

I d'això jo no tenc cap garantia que ho faci o no ho faci, i no tenc cap garantia perquè vostè no em presenta una planificació damunt obres hidràuliques i no em diu com ho farà, ni me l'assegura, aquí ho diu de paraula, que un ajuntament pot esser afavorit o no dependrà evidentment de la voluntat política d'aquell moment, de fer-ho a un lloc o a l'altre, i no hi ha cap garantia per part de ningú que ho faci, com també vostè m'ha reconegut, i supòs que vostè coneix com jo mateix, el que passa amb els concessionaris d'aigües que, moltes vegades, en certa manera, pagaven aquell cànon general i no els afectava, doncs, a vegades tenen unes comptabilitats molt dubtoses, i clar, parlam que aquests senyors recaptaran un impost del ciutadà per anar a les caixes generals, quina garantia tenim nosaltres que realment aquest impost arribi a la caixa general?

I tot això són elements que ens preocupen, i ens preocupa quan li demanam els interessos d'uns comptes i no se'ns diuen, i ens preocupa quan demanam una sèrie de detalls o parlam de plans concrets i puntuals i se'ns diu que no, i ens preocupa quan vostès generen tot això sense consultar, no diria amb ningú, sinó amb la majoria de la societat, perquè vostè ha parlat d'associacions de veïns, no sé si ha parlat de sindicats però també els apuntaria, ha parlat de petits empresaris, ha parlat de tots aquells que rebutgen aquest cànon, ho han manifestat, està escrit, i tenim el seu comunicat, i vostè, si ha parlat amb ells, ha parlat molt a posteriori, és a dir, quasi just aferrat a aquest mateix debat, no n'ha parlat abans de realitzar i de plantejar aquests temes.

Per tant, ens arriba una llei, insisteix, que podria tenir una cosa bona, i per això parlam de perversió, de fer dolent allò bo, una cosa que podria tenir una virtualitat bona, que era unificar tarifes, que era globalitzar el tema de sanejament, que era integrar tot el cicle de l'aigua, que era plantejar una situació econòmica d'un pla d'obres hidràuliques, que era realment millorar perquè la necessitam de veres la nostra depuració per tot, allà on la tenen i allà on no la tenen, però fins i tot allà on la

tenen perquè tots sabem quin nivell de depuració fan i quin grau de manteniment donen a aquesta depuració, que l'hem de millorar tots, sobretot si parlem de reutilitzar aquestes aigües.

Si tot això és veritat que ho volem fer, allò més adient és que anàs escrit i anàs plantejat i vengués a aquest Parlament amb tots aquests condicionaments, aquestes aplicacions i aquests objectes, no una pura llei escarida, que quan la llegeixes, la rellegeixes i la tornàs a llegir l'única cosa que hi veus és doblers, doblers, doblers, cap tipus de control, cap tipus de projecte, cap tipus de planificació, cap tipus de participació que no sigui la Junta d'Aigües, i amb això li dono la raó, però la Junta d'Aigües qui és?

Aquí tenc el decret, és per decret l'organització d'aquesta Junta d'Aigües, no hi ha participació al seu consell d'administració ni de consumidors ni d'ajuntaments, ni de cap persona que recapti; perdoni, nosaltres entenem que això no és el més adient, i no és el més adient com tantes vegades ens omplim la boca de dir aquí dins que entenem que la nostra comunitat ha de donar seguretat als ciutadans, que s'ha de descentralitzar en la gestió, que s'ha d'atracar a través de les illes i de la seva gestió, entenem i deim al Consell Insular que això era una clara potestat dels consells insulars.

Els consells són els qui realment podien haver unificat a cada illa la taxa de sanejament, i vull dir una cosa, que cada vegada insisteixen, dins una facultat real d'aquest Parlament i, per tant, d'execució del seu govern, d'unes lleis generals que afectin també el sanejament i que la integrin dins un procés integral de l'aigua, entenem que en té per legislar però que evidentment si començam per un tema concret i tan puntual com és el sanejament hauríem de començar a mostrar el peuet. Ha dit que és el que volem que és començar a donar confiança a la gent, i la millor forma de donar-la era precisament transferir aquesta gestió que està en mans dels ajuntaments des d'aquests mateixos ajuntaments per unificar aquesta gestió, per atracar-la als ciutadans i fer-la més participativa.

Jo entenc que és això i en canvi ens fan tot el contrari, ens fan dubtar seriosament que la seva voluntat sigui la finalitat que vostès diuen a la llei d'aquest cicle integral, aquesta voluntat de millorar el nostre sanejament, i perdoni, ens quedam amb la mateixa postura d'abans de dir-li que entenem que aquesta llei si vol que sigui això que vostè mateix diu i que ha dit aquí i que fins i tot publiquen, perquè deia d'enquestes, jo no sé si aquest govern eliminàs una part de certes publicitats supòs que li sobrarien doblers per fer totes les enquestes que volgués.

L'única cosa que li diria és que de tota aquesta publicitat que fan dels cicles integrats de l'aigua i que de l'aixeta surti aigua bona i tot això, ens ho diguin, ho escriguin i ho duguin aquí juntament amb la llei, i és molt probable que sí puguin tenir el nostre suport. I vull insistir per darrer punt que evidentment, si hi ha una cosa que desqualifica el mateix cànon, i aquí si que no parlo d'impost, pel sentit d'aplicació a sanejament, que és exclusivament del que parla aquesta llei, li vull dir que la mateixa quantificació del valor recaptatori del mateix cànon de per si jo diria que el desautoritza, és a dir, el deslegítima, el fa de per si pervers.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Obrador. Per tancar la qüestió incidental té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, jo crec que realment continuo pensant i creient amb el projecte, que és bo i que no és pervers, i vostè intenta demostrar que és dolent.

I parlem d'injustícia, com pot esser injust un tribut afectat a un programa sanitari en matèria d'aigües residuals? Jo pens que vostè no ha estudiat la llei, la llei és un poc complicada, no tant com la de la renda del Govern central però s'ha de llegir bé, i no hi ha tants doblers per mig, hi ha fets imposables, hi ha matèries imposables, hi ha la regulació de tot això que fa el 57.3, no ve a sant de què, el 57.3 nosaltres no l'aplicam per res, aplicam els articles de la LOFCA, aplicam les nostres facultats i cream un impost damunt els abocaments, ja tenim nosaltres facultats per crear damunt aquest fet imposable un impost damunt els abocaments, i això no té res a veure ni amb les facultats del Govern central ni amb les facultats dels ajuntaments.

I no és injust perquè és finalista, perquè només vol recaptar el necessari per pagar el que necessita la Junta d'Aigües per fer front a aquest programa. Estic cansat de sentir que a vostè se li ompli la boca de planificació, la planificació és un concepte que es fa anualment, quadriennalment, però vostès l'emprèn per a qualsevol cosa, quan una cosa la volen refredar l'hem de planificar, hem de fer un pla director, la planificació està ben explicitada en tota la documentació que s'ha donat i volem fer en dos anys totes les depuradores; aquestes prioritats es podran controlar naturalment perquè més control que una Junta d'Aigües convertida en una Conselleria ...

Li insisteix, vostè m'ha explicat unes coses que m'ha deixat, diguem, amb complex d'ignorant. Me l'expliqui, Sr. President, perquè jo no arrib al nivell comptable del Sr. Obrador per poder agafar 300 milions que surten del cànon i passar-los a no sé on, ni ho sé fer ni ho podria fer, perquè a la meua Conselleria no tenc dificultats, ni el meu interventor o els meus ajudants m'ho deixarien fer, de manera que em pareix que hi ha control absolut.

Les relacions amb les empreses subministradores són les mateixes de l'Estat amb l'IVA, però naturalment com que l'Estat està molt enfora no n'hi pot haver queixes, i jo estic aquí, en aquest carrer d'aquí davant i, naturalment vaig més enfora, i lògicament tenc un interès tremend en facilitar, a dins la llei, a les companyies subministradores la seva actuació.

Un tribut que aixeca la bandera de Balears com a país i que deim aquí Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; que hem d'actuar emblemàticament davant Europa, que solidàriament sabem que si hi ha un problema a una platja d'Eivissa o a una platja de Formentera, o a una platja de Menorca, és tan important com si fos aquí, que es crea una solidaritat i que endemés es diu que el tractarem de forma general, jo pens que el seu problema és que ni em pot discutir el finançament, són faves comptades, hi ha un pla de 21.000 milions de pessetes i

establim un pla de recaptació per a aquests 21.000 milions de pessetes, només per a això, ni una pesseta més.

Una filosofia de solidaritat, de generalització, un impost amb una tarifa de binomi, de manera que jo d'injustícia no en veig cap ni una, d'inoportunitat tampoc, m'ha parlat d'inoportunitat, és a dir, que jo, la veritat, davant la situació d'aquest país, l'altre, el del continent, de tipus fiscal on nosaltres ens movem amb un finançament escàs i aleshores ens movem creant un cànon que també significa regla, insisteix, jo no conec, no sé cap contingut desfavorable del cànon, sinó que realment s'ha emprat per a distintes coses, també es va emprar en temps de Carlos III com a sistema d'ingrés per preu privat i preu públic i com a regla, i concretament, tal vegada el senyor que va imposar a prova el cànon de l'aigua, perquè com que cànon és igual a regla, doncs, és una regulació d'un problema.

Jo pens que l'impost no és progressiu, l'impost no ha d'esser progressiu, ha d'esser progressiu el sistema fiscal i dins el sistema fiscal progressiu quan s'estableix un impost damunt l'abocament, damunt les aigües brutes o allò que sigui, no es tracta de cercar i vostè diu vostè crea un impost indirecte que no és progressiu, doncs Sr. Obrador, tal vegada si ens juntàssim vostè i jo crearíem un impost indirecte progressiu, però no em pareix gens fàcil crear un impost indirecte progressiu.

Pens que el control que tindrà el Parlament damunt la Junta d'Aigües, i en consonància damunt l'IBASAN, estant dins una secció pressupostària el 71, serà absolut, complet, amb totes les possibilitats que dona la Llei de Finances. Aquest repartiment que ha aprovat el Sr. Sáiz, perquè l'IBASAN té unes previsions d'actuacions, que li deuen pertocar 4.300 milions de pessetes, així està damunt els pressuposts, i així haurem de respondre.

M'esmenta els hotelers, jo no sé què li han dit els hotelers, però realment les negociacions amb els hotelers han estat, diguem, en certa manera més difícils que les negociacions amb els consumidors i amb les associacions de veïns, i el Govern el que ha fet ha estat escoltar, xerrar, entendre, disputar; no sé a que ve això dels hotelers, jo, la veritat, sempre em parlen que si pel carrer em trobàs gent, no sé si també hi ha molts carrers per Calvià, no tenc cap tipus de pressió, a l'inrevés, persones influents del seu municipi, empresaris, m'han dit vejam si podem fer la depuradora, jo sé que hi havia, realment, una situació de retard de depuració que pretenien resoldre en un moment determinat. Ni Navarra ni Catalunya imposen el ritme d'actuació que s'imposa el Govern balear i això justifica la llei.

Jo pens que el plantejament d'aquest impost tant quant a la seva configuració jurídica com quant a la seva regulació, com la relació fiscal amb els ajuntaments, és un tema que tal vegada li pot parèixer complicat, perquè jo li promet que així com estan les lleis de l'Estat espanyol, com estan les lleis autonòmiques no és massa fàcil actuar en matèria imposable.

És a dir, té una certa dificultat però crec que de les tres vessants que teníem, és a dir, prosperar, com indica el Tribunal Constitucional, el Govern central actua invadint en funció del títol de tema d'interès general: desenvolupament i foment de l'economia, sanitat, etc., etc., o fiscalment trepitjar l'article 57.3 o anar cap a un impost de l'abocament que permet pagar la recaptació necessària per afrontar el pla de depuració del Govern balear per assolir imatge, sanitat, turisme, medi

ambient, creiem que és just i necessari i en conseqüència, amb tota humilitat, Sr. Obrador, crec que la llei a base d'esmenes es pot perfeccionar perquè realment cada dia la perfeccionaríem i pens que endemés hem d'esser humils perquè ni el que fa la llei la proposa ni el mateix Parlament té després determinada paternitat a allò que es jutja i els qui administren la llei poden interpretar.

Jo acabaria dient el següent. Sr. Obrador, es llegeixi i es rellegeixi la llei perquè li convé, perquè realment serà un tema de què se'n parlarà molt i, aleshores, seria important per poder aproximar les nostres posicions, llevar la palla de l'ordi, com diu el President Miterrand.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Tancada la qüestió incidental continuam el debat. Grups que hi vulguin intervenir a favor o en contra? Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La darrera malaltia que afecta els governants, tant de l'Administració central com de comunitats autònomes, com d'ajuntaments, es podria dir "impostiti" perquè no només es tracta de crear l'impost del cànon de sanejament, tenim un increment de l'IVA, tenim el nou impost d'activitats econòmiques que suposen una gran imposició addicional respecte dels impostos que ha substituït. El Sr. Solchaga diu a les comunitats autònomes que facin recàrrecs sobre l'IRPF, a Mallorca s'haurà d'imposar una taxa per al tractament de residus sòlids. Davant tot això els ciutadans estan aborronats, vertaderament aborronats.

Jo he volgut fer aquesta reflexió perquè és important no només veure el cànon de sanejament, l'impost anomenat cànon de sanejament, sinó situar-lo dins un context polític, econòmic, socioeconòmic d'avui, de finals del 1991.

Jo vull començar dient respecte de l'impost que és loable per part del Govern que es vulgui acabar en dos o tres anys la xarxa d'estacions depuradores. Però clar, per a construcció la figura tributària específica són les contribucions especials i per a manteniment i explotació la figura tributària ad hoc que són les taxes. I la taxa té una sèrie d'avantatges damunt un impost, com per exemple pot ésser que si un senyor no paga una taxa se li pot tallar l'aigua, cosa que amb un impost és més difícil, però també té un inconvenient que és que a l'hora de construir una estació depuradora, per exemple, s'han de fer els expedients de contribucions especials, i jo sé que fent un impost i que el Govern balear recapti els doblers es pot simplificar la tramitació administrativa dels expedients i es pot fer més via a fer les estacions depuradores.

Per tant, nosaltres no és que estiguem en contra d'un cànon de sanejament, no estam en contra, nosaltres estam en contra d'aquest cànon de sanejament, i estam en contra per dos motius que són perquè és injust i perquè és car.

Per què és injust? Jo no he d'insistir perquè ja ha xerrat molla gent aquí i s'han dites les coses. En primer lloc és totalment

injust que un senyor que ha pagat la seva depuradora hagi de pagar la del municipi del costat, això és una cosa a la qual fins i tot jo crec que es podria treure punta des del punt de vista d'una presumpta inconstitucionalitat d'aquest tipus de legislació. Però no només hi ha aquesta injustícia, també s'ha dit, i jo ho vull repetir, que no es penalitza la càrrega contaminant, així com la llei de Catalunya mesura la càrrega contaminant i en funció d'aquesta càrrega després aplica una determinada tarifa, aquí no ho feim.

Per una altra banda els hotels sí que els classificam en categories quant a establir la quota fixa amb uns quantitats astronòmicament diferents com és de 150 a 500 pessetes i en canvi no es fa ni a comerços ni a habitatges. Un habitatge de 50 metres quadrats paga el mateix que un habitatge de 500 metres quadrats; clar, això fa que hi hagi una sèrie d'injustícies i després encara n'hi ha una altra i és que hi haurà molts senyors que pagaran aquest impost sense tenir cap estació depuradora, això és l'altra, la darrera.

Per consegüent aquí fan falta una sèrie de correccions d'aquesta llei per donar un talant de més justícia distributiva que la que es dona. Però endemés és evidentment cara, aquí s'ha esmentat Navarra on es paguen 17'74 pessetes, no sé si en una actuació de dos o tres anys, i aquí, a una família de tres persones que consumeixi el normal, 0'2 metres cúbics per habitant i dia que són 18 metres cúbics al mes, surt a 44'6 pessetes el metre cúbic, a Navarra menys de la meitat que aquí, per què això?

En primer lloc jo tenc una pregunta a fer al Conseller d'Hisenda que és la interpretació de l'article primer, ja sé que als pressuposts del 1992 només s'apliquen els 6.439 milions de pessetes a obres d'estacions depuradores de col·lectors, però l'article primer diu que es podran aplicar al finançament de les actuacions de política hidràulica que realitza la Junta d'Aigües de Balears, la pregunta és que si l'estudi econòmic està fet amb els 6.439 milions de pessetes només per als col·lectors i presentacions de depuradores d'aigües residuals, res més, ara bé, segons aquest article primer, no és possible sinó avui d'aquí a cinc anys que si s'ha de fer, per exemple, una potabilitzadora no es tregui d'aquests doblers de la Junta d'Aigües? No és possible això?

Jo voldria que em contestàs, jo consider que això no s'ha de fer d'aquí, si s'ha de fer una potabilitzadora no s'ha de fer d'aquest impost perquè això no és un impost de sanejament sinó que és un impost d'aigües, i a Catalunya l'han separat i tenen el cànon de sanejament i el cànon d'infraestructura hidràulica; hem de dir les coses pel seu nom, perquè és molt guapo dir jo faig un cànon de sanejament perquè no volem contaminació, i després nosaltres aplicam això a una altra cosa amb la qual cosa es dona una imatge distinta de la realitat i es confon la gent.

Per altra banda m'ha decebut el Sr. Conseller en un moment de la seva intervenció quan ha parlat dels serveis mínims, supòs que referits a l'article 158.1 de la Constitució Espanyola on es diu que en els Pressuposts Generals de l'Estat es podrà establir una assignació a les comunitats autònomes en funció del volum dels serveis i de les activitats estatals que hagin assumides i amb la garantia d'un nivell mínim de prestació dels serveis públics fonamentals; és que les estacions depuradores no són un servei públic fonamental?

És a dir, i aquí està el quid de la qüestió, que és que a nosaltres ens han transferides unes competències i no ens han transferits uns doblers per a inversions, com sempre, igual que carreteres, per fer estacions depuradores. Tots sabem per la famosa enquesta que som la comunitat autònoma de més renda per capita però que som la número onze quant a qualitat de vida, per què? Perquè ens falten infraestructures i serveis, i per què ens falten infraestructures i equipaments? Perquè els vuitanta i busques de milions que diu vostè se'n van d'aquí de cap a la península, no tornen i resulta que nosaltres no tenim doblers, i clar, la diferència de cada vegada augmenta més.

I el Govern, quina fórmula ha trobat per a tot això? La fórmula màgica, magistral de dir molt bé, jo no puc pagar el 50% per fer les estacions depuradores que pagava abans l'Estat, o que pagava abans de fer l'IBASAN, magistral, faig un impost i el consumidor pagarà el 100%, o sigui, s'elimina el 50% de subvenció, i a posta surt aquest cànon de 44'6 pessetes per metre cúbic per a una família de tres persones, que és alt, injust i que jo no voldria dir insuportable però quasi insuportable, però és més, encara hi ha més coses.

Clar, a aquest cànon, com es calculen els 6.439 milions de pessetes? N'hi ha 2.000 d'explotació, 1.320 de despeses financeres, 1.150 d'amortització tècnica, una altra amortització financera que no l'acab d'entendre però que li don la possibilitat que me l'expliqui de 800 milions, i 78 de despeses de gestió; què passa aquí?

Diu, en primer lloc, que com a despeses d'explotació ens dona aquests 2.000 milions de pessetes que per a mi són exagerats, jo conec el tema de les depuradores i jo consider que són exagerats, i per demostrar que crec que són exagerats només llegiré un tros d'una carta que el Sr. Jeroni Sáiz i Gomila ha enviada a l'Ajuntament de Formentera que diu que si no hi ha cànon de sanejament "no me queda mas remedio que proponer al conse jo de administración que no se pongan en servicio las nuevas instalaciones", això supòs que ho ha dit a tots els ajuntaments, si l'ajuntament no fa front al cost d'explotació que són per al 1992 la barbaritat de 132 milions de pessetes.

132 milions de pessetes, jo no sé com han fets aquests números, jo voldria que me'ls explicassin, però francament jo no ho entenc, jo crec que si a l'Ajuntament de Formentera haguessin pagat el 50% de la seva explotació, si li diguessin tú duguis l'explotació, naturalment amb un control perquè depurin, per descomptat, aquests 132 milions de pessetes es baixen radicalment, Sr. Conseller, radicalment.

I no em vull estendre més però només vull dir que la quantitat de 2.000 milions de pessetes per a explotació, li puc dir ben clar, una depuradora per a 20.000 habitants, sense comptar l'amortització, se'n va a 30 ó 35 milions de pessetes en un any de manteniment i explotació, llavors ha d'afegir l'amortització i després si vol també les despeses financeres, però bé, ja en parlarem de les despeses financeres, d'aquí a 132 milions de pessetes hi ha tot un bon bocí per arribar-hi.

Però clar, què passa si comptam les despeses financeres? O sigui, tots els doblers per fer les depuradores, els 20.000 milions de pessetes, es posen tots damunt la quota, hem de pagar la mota, hem de pagar els interessos, l'amortització mitja és de quinze anys, o sigui, el temps d'amortització és de quinze anys,

nosaltres durant aquests quinze anys recaptarem a través d'aquest cànon i farem front a les despeses d'explotació per una part, l'amortització que com se sap és una despesa, però que no són doblers que surten sinó que queden en caixa, i després també aquesta amortització servirà per pagar el capital i després els interessos també els pagam d'aquí.

I al cap de quinze anys, què passa? Ja hem amortitzat la depuradora, què passa? Hem de rebaixar el cànon al cap de quinze anys? És a dir, el cànon, o un impost, ha de tenir visió de continuïtat, no podem fer un cànon per davallar-lo d'aquí a cinc anys, això és absurd, quan cream endemés una imposició molt forta en aquests moments que és, com he dit, quasi quasi insuportable per als ciutadans.

Jo pens, per tant, que aquí la realitat és una, i és que s'ha de retornar perquè hi hagi el 50% de subvenció de les estacions depuradores, no ens queda més remei, i això s'ha de reclamar d'aquests 84.000 milions de pessetes que se'n van a Madrid i que no tomen, perquè és molt fàcil per al Govern central que des d'aquí, des de la Comunitat Autònoma, li resolguem els problemes, li diguem jo pagaré totes les estacions depuradores, és molt fàcil, jo crec que seria molt més prudent suportar-se en iniciatives com la Plataforma Cívica per a l'Autogovern que reclama un finançament adequat per a la Comunitat Autònoma i anar amb la força de la gent que donaria suport aquest Govern a anar a Madrid a negociar amb força i no anar amb aquesta altra filosofia de dir a mi no m'interessa tot això, jo vaig a negociar pel meu compte i després jo pas impostos, amb aquesta filosofia no podem estar mai d'acord i a posta votarem que sí a l'esmena a la totalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM no hi ha intervenció. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. Gonzalez i Ortea.

EL SR. GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. i Sres. Diputados, a estas alturas del debate voy a tratar de ser lo más breve posible para fijar la posición de nuestro Grupo en relación a la Ley del canon de Saneamiento.

Hay una primera pregunta que uno se hace ante este proyecto de ley y es si es necesario en nuestra comunidad el saneamiento y la depuración de aguas, no voy a insistir en la respuesta y no voy a insistir porque a lo largo de toda este debate toda esta tarde nadie ha puesto en duda esto, nadie lo ha puesto en duda en esta cámara, ninguno de los portavoces que han intervenido en esta tribuna ha puesto en duda que es absolutamente necesario este saneamiento, nadie se ha referido ni siquiera a la normativa europea, a la situación del Mediterraneo, a nuestro propio interés local, toda el mundo y hay algún Portavoz en concreto que incluso así ha reconocido taxativamente que esto es absolutamente necesario.

Por consiguiente es necesario el saneamiento, es adecuada y acertada la política de saneamiento emprendida ya hace años por el Gobierno de la Comunidad.

De acuerdo con eso, segunda pregunta, ¿puede realizarse esta política desde la sola óptica municipal? Porque el tema de saneamiento es claro, de acuerdo con la Ley de Bases de Régimen Local es una competencia municipal; ¿es bueno, es conveniente, es incluso posible que lo puedan hacer los municipios? A mi juicio, no, por tres razones fundamentales.

Primero, por falta de los recursos más pequeños. Es evidente que hay municipios como el de Palma o el de Calvià, que aquí ha salido, etc., municipios que pueden abordar realmente esta política de saneamiento, con grandes esfuerzos y grandes sacrificios en muchos casos pero pueden hacerlo; es evidente también que hay un sinnúmero de municipios que no pueden abordar esa política.

La segunda razón es que, a mi juicio además, hay una falta evidente de estímulo para hacerlo por parte de aquellos municipios no turísticos, es evidente que los municipios turísticos ven o pueden ver inmediatamente los resultados de esa política de depuración y de saneamiento de aguas, no es así en municipios del interior, concretamente por ejemplo de Mallorca, o municipios en general poco beneficiados o de escasos ingresos por razones turísticas, no ven con claridad inmediatamente esa necesidad, y lo que es peor, desde luego, lo que supone una carga fiscal impresionante que tienen que poner en el caso de poner en marcha esa política los ciudadanos de esos municipios lo ven aun quizá menos que las autoridades, no hay una relación directa de causa y efecto.

Y la tercera razón, es la imposibilidad de beneficiarse en el caso de que los municipios se hicieran cargo cada uno de su respectiva depuración de la economía de escala que supone tanto en meteorología como después en la parte más importante, quizá, la explotación de esos servicios de depuración, no hay ninguna economía de escala si cada uno de los municipios independientemente o individualmente aborda esa política.

Resumiendo, a mi juicio eso conduce o conduciría a una política insolidaria y cara. Es evidente, pues, que se necesita un organismo superior, un organismo plurimunicipal que aborde esa política de saneamiento en la que, como decía, parece que estábamos todos de acuerdo en que era necesaria.

Y ahora viene la otra pregunta, la última ya, ¿puede financiar ese plan de saneamiento la Administración? ¿Puede financiarlo la Administración? Desde luego nosotros tenemos que convenir con alguno de los portavoces que han salido aquí que probablemente la Administración central podría hacerlo pero el caso es que desde hace ocho años a esta parte la Administración central ha dejado por completo de colaborar o de contribuir a esa política de saneamiento, y esa aportación que se hacía por parte del Ministerio de Obras Públicas del 50% de los gastos de construcción, no de mantenimiento, de las depuradoras ha dejado de ser así, y los hechos son tozudos como tantas veces se dice y las realidades son así.

Si queremos mantener la política de saneamiento otra Administración debe hacerse cargo de ella, no pueden abordarla evidentemente los consells insulares que han abordado ya, y concretamente por ejemplo el de Mallorca y creo que igualmente los otros, una política de apoyo al abastecimiento y al alcantarillado de los pueblos, para lógicamente no podrían abordar esta política; no puede hacerlo tampoco la Comunidad

Autónoma, carece de los recursos financieros necesarios, durante años aportó en la medida de sus posibilidades y exprimió su presupuesto para poder construir una serie de depuradoras, una serie de establecimientos sanitarios, pero los recursos son absolutamente necesarios, los escasos recursos de la Comunidad son absolutamente necesarios para toda una serie de cuestiones y por consiguiente se decide entonces pasar a hacer una imposición por este servicio, una imposición directa dicho sea de paso.

Por cierto, a mí me parece que el nombre es absolutamente irrelevante, el nombre es una cosa para expertos, para entendidos, para iniciados en el tema, pero lógicamente el que una cosa se llame canon o se llame impuesto al ciudadano le importa muy poco, lo que le importa en definitiva es lo que tiene que pagar, y el ciudadano no va equivocado en cuanto al nombre, es igual que una cosa se llame ley del canon que ley del impuesto de saneamiento, en definitiva, para el ciudadano, insisto, esta perfectamente claro y transparente lo que significa eso.

Hay dos posibilidades, decía, de todas maneras de abordar esa imposición o de conseguir esos recursos. Una es la vía de la contribución especial, una vía que se ha venido utilizando, que es que en el momento de la construcción de las instalaciones de saneamiento, y a partir de ese momento para su explotación, se cobra al ciudadano una tasa por ella; la otra, la otra fórmula es la que nos plantea esta ley que es prorratear entre todos los gastos anual es tanto de construcción de las depuradoras que faltan o de las que hay que renovar como de la explotación de las instalaciones.

El primer sistema es, des de luego, mas inteligible para el ciudadano; el ciudadano ve que se esta construyendo una depuradora y ve simultaneamente con eso el recibo que le pasan de contribución especial. Políticamente pudiera ser mas rentable, y desde luego si un partido político quiere rentabilizar más, como digo, sus actuaciones probablemente hubiera elegido este camino.

Hay que tener valor y ser conscientes y racionales para, en vez de ese camino, buscar el que a mi juicio es muchísimo más solidario, es más incentivador del saneamiento y, en definitiva, es más justo. Es más solidario porque todos podemos, entonces, disfrutar del buen estado de la costa, de nuestras costas, y de los beneficios turísticos que ello comporta, por otro lado se hacen o se pueden hacer exámenes a temas como el de las explotaciones agrarias y ganaderas, o se puede bonificar a los menos afortunados; se puede, en definitiva, hacer una redistribución, de esos gastos en toda la Comunidad, mucho más justa.

Es también incentivador, porque es evidente que por el otro sistema los ayuntamientos a que antes me refería, o algunos ayuntamientos, que no tengan inmediatamente el beneficio turístico les cuesta mucho trabajo poner en marcha este sistema de depuración porque tiene que ir acompañado de esas contribuciones especiales, en cambio a nadie se le escapa que mediante este sistema todos los ayuntamientos corran a ponerse a la cola para poder llevar a cabo sus obras de depuración, y lo que es más importante, los que ya tienen depuradoras podrán mejorar su sistema de depuración y explotarlo en buenas condiciones, por consiguiente es un

sistema claramente incentivador frente al sistema de contribuciones especiales, es por consiguiente mucho mejor, es mas justo, como decía antes, por ser más solidario por su propia estructura puesto que paga más quien más contamina y porque tiene en cuenta las cuestiones de estacionalidad mediante el desdoblamiento en cuotas fijas y variables.

¿Es un proyecto de ley perfecto? Yo he oído hace un rato al propio Conseller de Hacienda decir aquí que era un proyecto que se podía mejorar con enmiendas, es lógico, para eso está aquí y para eso puede pasar el trámite parlamentario. Alguno de los portavoces que han intervenido ha estado en este sentido bastante acertado y ha puesto sobre esta mesa algunas de las cuestiones que probablemente valga la pena que la ponencia y la comisión profundicen con detalle y que se conviertan en una mejora notable de la ley, yo no he oído en cambio a ningún portavoz que justifique suficientemente con razones de peso la devolución de esta ley al Gobierno.

Haciendo un resumen muy breve de cuestiones, ya me he referido al nombre, lo del nombre me parece que es un tema irrelevante y ni siquiera en eso quiero entrar, pero hasta eso, des de luego, es perfectamente enmendable, sí que quiero hacer una referencia concreta a algo que se ha citado aquí repetidamente, esto, señores, es un canon de saneamiento, y por eso precisamente no es nada perverso, lo dice con toda claridad, es un canon de saneamiento.

Aquí se ha dicho, por ejemplo, que se pena lizaba a la gente que recogía agua de lluvia en aljibes, es que esto es un canon de saneamiento, esto no es un canon de captación de aguas, aquí no se trata de penalizar al que recoge agua ni de primarlo, la captación de aguas es una cuestión, el saneamiento de las aguas es otra completamente distinta, esto es un canon sobre el saneamiento, la captación de aguas, la utilización del agua, la cantidad de agua que se utiliza, en definitiva, por un ciudadano, por una vivienda o por un establecimiento comercial o industrial sirve únicamente como unidad de medida, en definitiva de lo que trata o lo que sería bastante ilógico sería poner un contador en los desagües, y para no poner un contador en los desagües, como tanta agua entra tanta agua sale, se mide el agua que sale, que es la que realmente contamina, el agua que realmente va a producir o es susceptible del canon de saneamiento y se mide a través del agua que entra, por consiguiente, que nadie hable de penalizar, ni mucho menos, las captaciones.

También quiero referirme a esto porque antes había dicho que parecía que todos estabamos de acuerdo en esta prioridad política del Gobierno que hace ocho años que mantiene, la política de saneamiento integral de estas islas. Si eso es así este canon de saneamiento va dirigido a esta política, se puede hablar de otras políticas, se puede hablar de que sena muy conveniente probablemente hacer o estudiar unas captaciones o potabilizaciones de agua, etc., en ello esta también la Comunidad, e incluso en el tema de las captaciones de la Administración central, pero esa es otra cuestión, eso son otras prioridades políticas, esto concretamente se refiere al saneamiento, y vuelvo a repetir, que es por donde empecé, aquí eso no se ha discutido en absoluto, en el tema del saneamiento todo el mundo ha estado de acuerdo en que era fundamental e imprescindible para nuestras islas.

También se ha dicho que los ayuntamientos ven disminuidas sus facultades, y concretamente que pueden ver disminuidos sus ingresos, sus facultades en absoluto, ya el Conseller explicaba que el ayuntamiento que quiera hace su propia depuradora y la Junta de Aguas se la paga, igualmente pasa con la explotación, el ayuntamiento explota la depuradora, o la explota un organismo que crea la Junta de Aguas, que además lógicamente, estará normalmente mucho más preparada y en mejores condiciones, me estoy refiriendo a ayuntamientos pequeños, pero cualquier ayuntamiento que quiera hacer, construir, conservar o explotar la depuradora puede hacerlo y sus gastos están pagados por este canon, están pagados por la Comunidad Autónoma, por la Junta de Aguas.

En definitiva, si se restan los ingresos de la tasa del saneamiento actual de algunos ayuntamientos se restan esos ingresos, es verdad, pero también se restan las obligaciones consiguientes. Por tanto, no vemos en absoluto en que puede esto disminuir las facultades, como digo, o las capacidades de los ayuntamientos.

Bien, se ha referido también algún portavoz, y concretamente el del Grupo SOCIALISTA, que presenta esta última enmienda, que las asociaciones interesadas no han tenido acceso a esta y que los consells insulares tampoco, los consells insulares están aquí reunidos, los consells insulares están aquí, o prácticamente están aquí, es verdad que hay dos personas, si no recuerdo mal, que no están aquí y pertenecen concretamente al Consell Insular de Mallorca pero en su gran mayoría los consells insulares están aquí representados magníficamente, creo, y por consiguiente, los consells insulares están advertidos.

En cuanto a los ayuntamientos yo no paro de leer en la prensa, en los últimos días o en las últimas semanas, reuniones con ayuntamientos y con asociaciones, y lo de las asociaciones me consta porque aquí tengo un montón de cosas que me han mandado diversas asociaciones con conclusiones que me las han mandado como Portavoz de un Grupo y que supongo que habrán mandado al resto de los portavoces, por consiguiente ya lo creo que se han enterado y ya lo creo que han opinado, y a mí me parece muy bien, por cierto que algunas de sus opiniones son sumamente interesantes y pueden traducirse en enmiendas convenientes a la ley, la ley en definitiva es enmendable.

Se habló de tarifas estacionales, se habló de la situación de bares y restaurantes, yo no me quiero alargar mucho más pero efectivamente la ley es enmendable, pero la ley, sobre todo, es buena, y por consiguiente a mí me parece que de ninguna de las maneras podemos devolverla al Gobierno. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel tom de rèplica té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo començaria per la darrera expressió, perquè consideram que la llei és dolenta i no compleix això, hauria de tornar al Govern perquè entràs bé, i per a això és la voluntat.

Nosaltres entenem que aquí es fa com a una ciència ficció, es parlen coses que no diu la llei, jo no he vist enlloc de la llei, per a res, que digués això que tantes vegades es repeteix i es diu que els ajuntaments que vulguin faran la seva depuradora i la Junta d'Aigües la pagarà, no apareix enlloc que el manteniment que facin el pagaran, tampoc apareix enlloc, com a molt a un lloc apareix allò de se regularà, o es regularà.

Per tant, a mí el que em preocupa de tot això és que es confongui el fi amb el qual tots estam d'acord amb el mode fer-lo, que és una llei, i d'aplicar-la. Vostè diu és necessari el sanejament de les aigües? Evidentment, sí. És necessari que el sanejament sigui d'una manera integral a cada una de les illes? Sí. És necessari que se superi l'òptica municipal perquè els ajuntaments petits i no tan petits el puguin fer? També. És necessària la creació d'una solidaritat? També. És necessari que dins un benefici de l'economia d'escala es millori el servei i no es faci repetir perquè un poble acaba aquí i l'altre comença allà que es facin una depuradora vora de l'altra? També. És necessari, allò que deia el Sr. Forcades, perdó per dir-ho, que un ajuntament surti a 130, l'altre a 110, i es reguli la unitat de tarifa? També.

Però això no té res a veure amb allò que vostès diuen a la llei, i és aquí on ens preocupa, perquè precisament vostès ho fan d'una manera on no es permet participar absolutament a ningú, ni tan sols regulen dins la mateixa llei, dins un projecte, com estarà. Es deia aquí, per exemple, hi ha un pla que és de totes les depuradores, perdoni, hi ha llocs on s'han de fer depuradores, hi ha llocs on s'han de canviar d'emplaçament depuradores, hi ha llocs on s'han de millorar els serveis de depuradores i hi ha llocs on s'han de canviar els sistemes de depuració que s'han fet fins ara, no basta dir totes les depuradores, és necessari fixar aquests elements, i aquests elements han de quedar clars dins la mateixa llei.

Es diu nosaltres ho volem fer, jo no ho he de dubtar, l'única cosa que vull dir és que dins el mateix projecte de llei no hi ve reflectit en cap moment. Vostès parlen que és igual impost que cànon, que les paraules no importen, sí que importen, importen i molt perquè una cosa és un impost i l'altra és una mesura que tenguí el caràcter de taxa, perquè aquí hi ha una confusió greu, vostè diu taxativament, si està clar que ho diu, és per a sanejament, no és per a res més, és per a sanejament, i jo llegeix un document que vostès han remès als ajuntaments on al primer apartat diu: "Ideas básicas sobre el canon de saneamiento de aguas. La escasez de agua dulce es un problema común de toda la cuenca mediterránea, históricamente..." , i fa referència durant tota la primera plana i segona al tractament de l'aigua potable.

Aquí ve la confusió, perquè vostès parlen de cicle integral, purament per poder xafar una responsabilitat municipal, per poder xafar, perdó, una competència estrictament municipal i poder-los dir que no apliquin taxes perquè aquest cicle el cobriran amb un impost, això és estrany, com a menys és incongruent.

Quan vostè diu, Sr. González i Ortea, els ajuntaments petits no en poden, evidentment, a posta parlem i defensam que hi ha d'haver una quota solidària per illes, i si no a nivell de Balears, i aquest Parlament té tot el poder per poder fer que es reguli aquesta solidaritat, però nosaltres no ho dubtam, el que dubtam

és per què aquells que ho hagin fet amb IBASAN ara els pagaran els interessos de les seves inversions fetes i tal vegada ja en funcionament, i a aquells que tenen els interessos iguals de depuradores i d'instal·lacions de col·lectors que ja han fets no els els pagaran? Per què uns sí i els altres no? I és aquí on diem que la injustícia mai pot ésser solidaritat.

Si nosaltres no ho dubtam, taxa única? D'acord, tarifa única? D'acord; aquesta tarifa única ha de contemplar tot el servei i el seu cost real, ha de tenir un equilibri entre el cost i el que vol aplicar igual per a tots i solidari, però que una part molt important d'aquesta comunitat, que ja l'ha pagada d'una manera o de l'altra, el torni a pagar i no se li rescabali el que ha fet; entenem que això és fonamental pel mateix esperit de la llei, perquè sí es fa a una altra entitat.

Vostè diu que és necessari el sanejament, clar, però nosaltres defensarem i defensam les idees que es diuen aquí però que afecten el contingut de la llei, i com molt bé deia el President del Consell Insular de Mallorca, al final d'un article, que es plantegi a nivell d'illes, és clar que el Consell no té recursos però sí amb aquesta taxa precisament que volem aplicar i partim, si es vol fer com fa el mateix cànon, com a una taula rassa, començar de zero; aquest impost concret és suficient per poder fer totes aquestes inversions i afrontar-les, fins i tot diem que és exagerat, que és necessari reduir-lo, a no ésser que ens presentin ja un model i un pla concret que signifiqui que arribarem a una qualitat de tal nivell de depuració que impliquin aquests doblers.

I això venia a fer-li reflexionar que entre el que es paga avui per a sanejament i el que es pagarà avui per a sanejament significa a molts llocs augmentar el 225% del que es paga. Que requereixen inversions? Però és clar, si comptam amb una economia d'escala i tenim en compte que aquest tipus d'increment afecta molts més del 60% dels contribuents d'aquesta comunitat, evidentment que hi han doblers sobrants per fer-ho, i aquí és allà on ens preocupa, no tant en el sentit i amb l'objectiu que vostè diu, que no el dubtam, que s'ha de sanejar i s'ha de sanejar tota l'aigua i amb més qualitat i millor, perquè hem de poder reutilitzar les aigües brutes.

En certa manera em permetrà una idea, qualcú ha dit aquí dins és que he parlat amb segons qui que m'ha dit..., jo quasi li endevinaria el nom del qui li ha dit, i evidentment que li interessa que l'aigua depurada sigui de bona qualitat, de molt bona qualitat, li interessa, clar que li interessa la taxa, sí, perquè ell no té instal·lacions hoteleres, i no té instal·lacions de petit comerç, té instal·lacions industrials d'un altre tipus, i necessita això, evidentment que hi ha molta gent que està d'acord amb aquest sistema de quota, i millor si li garanteixen la qualitat de l'aigua que es depurarà.

Per això diem nosaltres que per poder-ho fer d'una manera més clara i més transparenta, el més adient seria que aquesta combinació d'ajuntaments i consell es travàs ben forta a cada illa, i evidentment amb els doblers de què en parlam, amb una taxa adequada, que no crec que hagi d'ésser aquesta, que sí podria ésser reformable la tarifa, però amb unes tarifes més adequades poder imprimir tot aquest pla d'inversions, i evidentment d'una gestió millor de la nostra depuració.

I continuïn dient fins i tot amb una llei del Govern que permetés que aquesta solidaritat es traspassàs d'una illa a una altra, però partint d'aquest fet fonamental que és que les nostres conques són ben tancades a cada una de les nostres illes i que, com deia abans, és un tren que ja està en marxa allò que parlam, i aquest tren que està en marxa suposa almanco, els qui l'han posat en marxa, haver tengut veu i vot, almanco veu per poder-ne discutir i poder-ne fer.

I creiem que d'aquesta manera, si es passàs pels ajuntaments i pels consells, realment seria molt més eficaç la gestió, em cregui, seria molt més eficaç la gestió, fins i tot es podria fer més solidària a través d'una actuació evidentment del Govern que regulàs aquesta solidaritat entre illes, que també l'hem de tenir, nosaltres no diem que Mallorca ha d'ésser més barata que Formentera, diem que ha d'haver una tarifa equilibrada, equilibrada per a tots, que expressi aquesta solidaritat però que estigui aferrada en terra, aferrada a la realitat del que es vol fer i en aquest cas del sanejament.

Jo crec que nosaltres estam d'acord en prorratejar despeses, és que és just prorratejar despeses, el que no és just, insisteix, i no és solidari mai, és que un hagi pagat i amb un nivell igual de rendes, perquè no es tracta que dins els nostres ciutadans n'hi hagi un de rendes majors o de rendes menors, pel fet que un hagi de pagar per dues vegades i l'altre en pagui per una, sinó que es dona un equilibri de rendes en aquest cas; i a nosaltres que ens pareix una vertadera barbaritat, i això no ho ens han contestat de cap manera, és que el 70% de la tarifa que s'aplica, i això no s'ha contestat, el 70% del volum total de la tarifa vagi damunt una quota fixa, això ens pareix una barbaritat, això no és incentivador, això no va contra la contaminació, i em pareix una vertadera barbaritat que dins la llei mateixa no es contempli el grau d'aigües brutes que es vessen als nostres clavegueram, el grau de contaminació d'aquestes aigües.

Perquè hi ha gent que fa esforços per depurar, en tenir la petita depuradora per eliminar part important de contaminació que va dins l'aigua, i n'hi ha que no ho fan, i això s'hauria de primar perquè és això el que volem. Vostès diuen, i aquí s'ha dit, que tota llei és reformable evidentment, però nosaltres creim que aquesta no ho és, i aposta ens fixam en el títol; el títol no és un problema nominalista, no és un problema de dir cànon o impost, és un problema de concepte, i amb això sí que és nominalista, de filosofia que inspira la llei; és una llei purament per recaptar, i això és el que no podem acceptar, nosaltres volem una llei que tengui voluntat de planificar, voluntat de coordinar, voluntat de donar personalitat a qui l'ha de tenir: ajuntaments i consells, associacions, empresaris, sindicats, consumidors; que duguin el seu petit o gros paper aquí dins i puguin dir allò que han de dir sobre aquest tema.

Vostès diuen és que els hem consultat a tots, escoltin, els han consultat quan la llei ja estava en aquest Parlament. Tots aquests papers que li han enviat a vostè també me'ls han enviat a mi com a Portaveu, i també hem mantingut reunions amb aquestes associacions, i ha estat la primera reunió que tenien, no havien tingut encara cap reunió amb el Govern quan les tinguérem; i ja dic i crec senzillament que si aquesta llei és important hem d'intentat fer-la bé.

Insistesc una vegada més, vostès no ens contesten a dos problemes fonamentals: com s'articula dins aquesta llei la

participació, l'operativitat de tots aquells que ja han treballat, no ens articulen ni ens contesten mai el que significa el volum del cànon dins el context del cànon, i molt manco ens contesten a quin mode de gestió és el que vostès creuen que li han de donar, simplement ens diuen: Junta d'Aigües; i aposta insistia en el tema del pressupost, Junta d'Aigües, que agafa la gran part, el gran tros.

Insistesc, menys 1.200 milions per a depuradores, que no estan dins el cercle d'IBASAN, la resta la dona íntegrament IBASAN perquè el gestioni, fins i tot, insistesc, per pagar interessos. Creim que això no és el millor mode de gestionar, creim que això hauria d'anar i hauria de contemplar aquesta llei, que sí hauria de tomar al Parlament aquesta llei i que hauria de contemplar el paper dels nostres ajuntaments i dels nostres consells insulars; i recursos no n'hi faltaran si són necessaris, que per fer el que tots volem, si ho volem així, apliquem aquestes quotes o aquestes tarifes de què hem parlat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Obrador. Dins el torn de contrarèplica té la paraula el Sr. González i Ortea.

Per què em demana la paraula, Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

El Sr. González i Ortea no m'ha replicat, ha passat la seva rèplica al final, jo entenc que ara tenc dret a replicar-li, a ell, i més quan he dedicat tres minuts del meu temps per no fer-li una descortesia.

EL SR. PRESIDENT:

No correspon reglamentàriament, no obstant li donaré benevolència al torn de fixació de posicions posteriorment.

Té la paraula ara el Sr. González i Ortea dins el tom de contrarèplica.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. La ley no dice en ningún sitio que los ayuntamientos construyan las depuradoras si quieren o que los ayuntamientos mantengan las depuradoras, esta ley no, pero usted lo ha citado, ¿qué ley lo dice, Sr. Obrador? La Ley de Bases de Régimen Local, es competencia de los ayuntamientos, es una ley de bases, hay que cumplirla, y ésta la cumple.

Por consiguiente, no es necesario decirlo; es evidente, el ayuntamiento que quiera construirse su depuradora puede construirla, y el ayuntamiento que la quiera mantener puede mantenerla, es su competencia además. Esta ley puede ayudar al ayuntamiento por todas esas razones a que antes me refería y en las que usted también está de acuerdo conmigo además; con economías de escala, con toda esa serie de cosas, usted me ha dicho que estaba de acuerdo, bien, no hace falta que esta ley lo diga, ya hay otra que lo dice y además es una ley básica, por consiguiente no hace falta que lo diga.

Respecto al documento que saco aquí, porque usted me habla de un documento en que se dice no se qué cosas de tal, este documento que dice la importancia del turismo para la economía de las Islas Baleares obliga a la Comunidad Autónoma a actuar en un doble campo, no sé si es ese, es que yo no sé de qué documento me habla y es difícilísimo contestarle a un documento que yo no conozco.

Desde luego yo no lo mandé, dice, ese documento que ustedes mandaron, créame que yo no he mandado ningún documento, yo he recibido, soy receptor de documentos, y en el que tengo yo dice cosas que son una serie de notas sobre el canon y todo esta que se ha explicado por ahí, que yo me hice con él porque se ha explicado a un montón de personas y dice cosas como que la financiación y mantenimiento de un servicio de tal naturaleza son elevados, y además lo subraya, lo pone en letra negrita y todo eso para que nadie se llame a engaño, yo no creo que nadie se haya llamado a engaño.

Usted dice que es una ley perversa porque pervierte, digamos, los principios, y no, esta equivocado, Sr. Obrador. Es una ley transparente y clarísima, parece mentira, usted me dice que se ha reunido con asociaciones, ¿y qué le han dicho? ¿Tenían dudas de lo que era esta ley y de lo que significa? No las tenían, o por lo menos segura que no las tenían antes de hablar con usted, si después usted les ha empezado a hablar de consells insulares, de ayuntamientos que pierden dinero, de cosas como captaciones de aguas, entonces seguramente han acabado con dudas, pero yo le aseguro que a los que yo escuché y son, si no los mismos, muy similares a los que escuchó usted, no tenían ninguna duda porque la gente sabe leer, y la gente no es tanto y sabe leer perfectamente la Ley de Canon de Saneamiento de Aguas, y es transparente, absolutamente transparente.

Otra cosa es que hagan observaciones, usted me dice seguramente que quien les ha hablado son gente que no tiene establecimientos comerciales; no, yo cuando hablaba de eso me refería a asociaciones de vecinos, hay escritos de varios sitios, pero concretamente hay uno, que es de la Asociación de Hoteleros, que es sumamente positivo y no lo he sacado, lo he dejado en el escaño, pero es sumamente positivo.

Dicen que estan de acuerdo con los principios que inspira la ley, que estan de acuerdo con que el que contamine pague, con ese principio, después claro, no estan de acuerdo con toda la ley, al contrario, ofrecen un montón de medidas correctoras, es un tocho así, bastante gorda el que nos han repartido, por lo menos el que me ha llegado aquí, y des de luego propone un montón de medidas correctoras, pero básicamente esta de acuerdo con ese principio que aquí nadie discutió y que no vuelvo sobre él porque usted ha salido aquí a decir que estaba completamente de acuerdo.

Es injusta, pero claro luego a usted le faltan agarraderas, usted dice que a esta ley hay que rechazarla pero le faltan agarraderas para decir por qué, y entonces me dice que es injusta, esto lo ha repetido usted muchas veces; yo no hecho este número, me dice usted que el 70% es de tarifa fija, bueno eso depende de muchas cosas, ya sabe que las matemáticas se pueden usar en muchos sentidos, y créame que yo de eso sé un poco.

Pero independientemente que sea el 70%, el 30 o el 40, o que sea uno o que sea otro, propongan ustedes alternativas,

propongan enmiendas en comisión; el propio Conseller les ha dicho, y yo, si me quiere creer, como representante del grupo mayoritario le digo, y antes lo decía a todo el resto de diputados, presenten 'ustedes enmiendas, enmiendas que hagan mas justo ese canon donde usted encuentra que es desproporcionada la parte fija con respecto a la parte variable.

El Sr. Sampol concretamente se refirió a otra cosa, que quizá era un concepto que yo ahora no estoy en condiciones de discutir para que quiú concretado pueda ser útil, que es el de las tarifas estacionales, pues puede ser, efectivamente, pueden ser más inteligentes que las que vienen en la ley, pues cambiémoslas o cambiémlas en la comisión y en la ponencia; digo cambiémlas porque yo no estaré pero estarán lógicamente los diputados correspondientes de nuestro grupo abiertos a que eso se cambie, y a que eso se haga más justo, pero no me diga usted que rechaza la ley porque es injusta, porque la parte fija le parece muy alta en relación a la parte variable.

Filosofía equivocada porque la filosofía real tiene que ser una que tenga voluntad, así lo he cogido muy rapidamente, de dar su papel a consells insulares, ayuntamientos, asociaciones, etc. Sr. Obrador, esto es una ley de un canon que lo que pretende es un canon de saneamiento, lo que pretende es cobrar un servicio que se hace que es el de depurar las aguas residuales y no va mas lejos esta ley, ni pretende ir, ni sería lógico que fuera.

En cuanto a dar su papel nada menos que a consells insulares, ayuntamientos y asociaciones, los consells insulares, los ayuntamientos, las asociaciones, todos tienen ya su papel, y su papel con relación a esta ley en este momento no parece que sea el mas adecuado para darselo porque no tienen que ser las asociaciones, ni los ayuntamientos, ni los consells insulares los que pongan en practica esta ley inicialmente. De este asunto hemos discutido el otro día en el Consell Insular de Mallorca, y perdone la referencia, pero es así, primero vamos a hacer la ley, vamos a ver qué pasa con el canon.

Vamos a ver que pasa con otra cosa, porque esta ley también quiere ir mas lejos después, por eso habla de una política hidráulica, porque quizá en el futuro este canon pueda ser utilizable una vez que la red de depuradoras esté hecha y una vez que los costes de reposición de las depuradoras puedan bajar, y los costes de explotación lógicamente siempre son mas bajos, pudiera la ley también ser o servir de canal para otras cosas, por ejemplo para la captación de aguas, por ejemplo para la potabilización de aguas; bien, eso pudiera ser, esta abierta a que sea así, espere el Consell Insular respectivo, esperemos ahora a ver qué sucede con esta política, yo le decía el otro día, y lo vuelvo a repetir aquí, que la política de captación de aguas es una política en que afortunadamente todavía la Administración central paga o dice que va a pagar, concretamente hay alguna actuación, como usted sabe, que la Administración central dice que va a pagar, esperemos que no sea como lo del hospital de Manacor, que también dice que lo va a pagar y eso lo viene diciendo en los últimos diez o doce años.

Pero vamos a esperar que todo el ciclo del agua haya sido efectivamente traspasado a la Comunidad Autónoma, dotado financieramente de la mejor manera posible y hablemos entonces de traspasarla a los consells insulares; traspasar ahora a los consells insulares un cobro o la ley del canon me parece

una cosa irrelevante, me parece que es obligación del Gobierno de la Comunidad Autónoma ponerse al frente de esto.

Y, en fin, respecto al último tema, que es el de la gestión por la Junta de Aguas, que también le preocupa mucho, incluso ha hablado aquí de que se coja dinero que esta en el capítulo de la Junta de Aguas y se dedique a otra cosa, bueno, aquí nos veremos todos, alguien había dicho en las enmiendas nos veremos, en el futuro nos veremos, si Dios quiere estaremos todos aquí otra vez y tendremos ocasión de discutir si el Gobierno saca dinero del canon de saneamiento, que ha dicho urbi et orbi, y aquí consta que es un impuesto finalista y luego lo dedica, pues no sé, a hacer museos etnológicos por ejemplo, pues si eso es así ya lo discutiremos, porque a lo mejor es conveniente, ni siquiera me pronuncio en que no lo sea, pero desde luego la intención parece clara y transparente, si usted no la quiere entender ese es otro problema. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Sampol per un tom de fixació de posicions per un temps de deu minuts.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, seré molt més breu i bàsicament per replicar al Sr. González i Ortea ja que abans no he tingut ocasió perquè no coneixia els seus plantejaments.

Jo crec que al final ja ens hem anat molt por peteneres, i crec que jo en la meva primera intervenció he estat molt clar i he definit exactament què és el que interessa, és a dir, les pessetes que costarà i a qui els costarà, i amb això ni els membres del Govern ni el portaveu del Grup PP-UM han fet cap incidència, per allò que jo he dit, perquè he plantejat moltes preguntes i no hi havia respostes.

Llavors vostè afirma que ningú no li qüestiona el sanejament, és clar, tothom està d'acord amb el sanejament, tothom està d'acord que es tractin les aigües residuals, això no vol dir que estiguem d'acord amb aquesta llei ni que estiguem d'acord amb la política de sanejament que du el Govern o que du IBASAN, això ha de quedar ben clar.

Un tema molt important, és a dir, per què estam totalment en contra d'aquesta llei? Perquè els ajuntaments mai no havien posat cap tipus de servei que haguessin de pagar íntegrament els ciutadans, i vostès ara ens proposen amb aquesta llei que aquelles depuradores que anaven subvencionades amb un 50% per l'Administració de l'Estat, un 25% que solien posar els ajuntaments d'aportació municipal i un 25% en contribucions especials dels ciutadans; ara els ciutadans, tot, íntegrament; el 50% que posava l'Estat, els 25% que els ajuntaments treien de ls pressuposts ordinaris més les contribucions especials, això és un motiu per estar fronta lment en contra d'aquest projecte de llei.

Llavors un segon motiu és un repartiment injust i insolidari de les quotes, i aquí em pareix que hi ha un diàleg de sords, jo els he donat unes xifres claríssimes, les matemàtiques, Sr. González i Ortea, són una ciència exacta, dos i dos són quatre a l'esquerra i a la dreta; i els números els els donaré, i un 35% i un 65% és així aquí i allà, i quan jo he afirmat que els petits consumidors pagaven més d'un 400% més de quota de sanejament que els

grans consumidors és perquè jo ho tenc demostrat amb xifres, i ningú no m'ho ha rebutat, paga més qui més contamina, estam en el mateix, no paga més qui més contamina, aquí amb la quota fixa paga tothom igual, en gasti cent o mil litres, pràcticament igual.

Està clar que no penalitzam el consum d'aigua, però el que jo li he dit és que perdem una gran ocasió d'incentivar l'estalvi d'aigua mitjançant la quota variable.

I per acabar està clar que molts ajuntaments petits no tenen recursos, però vist l'estudi econòmic les seves depuradores són molt cares i el seu manteniment és caríssim; com ha dit el Sr. Pascual, jo voldria veure aquestes depuradores milionàries, i crec que si un ajuntament administra bé els seus recursos amb un 50% en sortiria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Acabat, idò, el debat passarem a la votació. Es farà la votació conjuntament de les dues esmenes atès que ambdues demanen la devolució del projecte del Govern.

En conseqüència, les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor de les esmenes a la totalitat números 1988 i 2036 que impliquen la devolució del Projecte de Llei de Cànon de Sanejament d'Aigües al Govern es volen posar drets, per favor?

Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor?

Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 24; en contra, 26; abstenció, cap. En conseqüència queden rebutjades les esmenes 1988 i 2036 que demanen la devolució del Projecte de Llei de Cànon de Sanejament d'Aigües.

Conclòs el debat s'aixeca la Sessió.
